

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- * Rådets forordning (EØF) nr. 1836/93 af 29. juni 1993 om industrivirksomheders frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøstyring og miljørevision 1
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1837/93 af 9. juli 1993 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 19
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1838/93 af 9. juli 1993 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 21
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1839/93 af 9. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 1198/93 og om forhøjelse til 1 500 000 tons af den løbende licitation med henblik på eksport af bageegnet blød hvede, som er i det franske interventionsorgans besiddelse 23
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 1840/93 af 8. juli 1993 om indstilling af fiskeri efter makrel fra fartøjer, som fører spansk flag 25
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 1841/93 af 8. juli 1993 om indstilling af fiskeri efter kulmule fra fartøjer, som fører belgisk flag 26
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 1842/93 af 8. juli 1993 om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører portugisisk flag 27
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 1843/93 af 8. juli 1993 om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører dansk flag 28
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 1844/93 af 8. juli 1993 om indstilling af fiskeri efter tunge fra fartøjer, som fører belgisk flag 29
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 1845/93 af 9. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 3567/92, for så vidt angår de individuelle lofter for retten til præmie for producenter på De Kanariske Øer 30

* Kommissionens forordning (EØF) nr. 1846/93 af 9. juli 1993 om fastsættelse for medlemsstaterne for produktionsåret 1993 af det anslåede indkomsttab, det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderfår og moderged og det andet forskud på dette præmiebeløb	31
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 1847/93 af 9. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 3201/90 om gennemførelsesbestemmelser for betegnelse og præsentation af vin og druemost	33
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 1848/93 af 9. juli 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 om specificitetstestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler	35
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1849/93 af 9. juli 1993 om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris	37
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1850/93 af 9. juli 1993 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes	39
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1851/93 af 9. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation	41
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1852/93 af 9. juli 1993 om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet	43
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1853/93 af 9. juli 1993 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for frugt og grønsager	44
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 1854/93 af 9. juli 1993 om justering af tilpasningsstøtten og tillægsstøtten til raffineringindustrien for sukker for produktionsåret 1993/94	47
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1855/93 af 9. juli 1993 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker	48

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

93/390/EØF :

Kommissionens beslutning af 17. juni 1993 om importlicenser for varer inden for oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia	50
---	----

93/391/EØF :

* Kommissionens beslutning af 9. juli 1993 om justering for produktionsåret 1993/94 af tilpasningsstøtten til raffineringindustrien i Portugal for råsukker, der indføres til Portugal med nedsat afgift fra tredjelande	52
--	----

93/392/EØF :

* Kommissionens beslutning af 9. juli 1993 om tilbagekaldelse af Rådets beslutning 93/358/EØF om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i direktiv 77/93/EØF for så vidt angår træ af nåletræer (Coniferales), bortset fra træ af Thuja L., Pinus L. og blandinger med Pinus L., med oprindelse i Canada	53
--	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1836/93

af 29. juni 1993

om industrivirksomheders frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøstyring og miljørevision

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 S,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Målsætningen for og principperne bag Fællesskabets miljøpolitik, som fastlagt i Traktaten og beskrevet indgående i den resolution, der blev vedtaget af Rådet for De Europæiske Fællesskaber og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 1. februar 1993 om et program for Fællesskabets politik og virke inden for miljø og bæredygtig udvikling ⁽⁴⁾ og i de tidligere resolutioner fra 1973 ⁽⁵⁾, 1977 ⁽⁶⁾, 1983 ⁽⁷⁾ og 1987 ⁽⁸⁾ om Fællesskabets politik og handlingsprogram på miljøområdet, er navnlig at forebygge, begrænse og så vidt muligt fjerne forurening, fortrinsvis ved kilden, på grundlag af princippet om, at forurenere betaler, og sikre, at ressourcerne udnyttes fornuftigt, samt at der anvendes ren eller renere teknologi;

i henhold til Traktatens artikel 2 i affattelsen i Traktaten om Den Europæiske Union, der blev undertegnet den 7. februar 1992 i Maastricht, har Fællesskabet, bl.a. til opgave at fremme en bæredygtig vækst i hele Fællesskabet, og i Rådets resolution af 1. februar 1993 understreges betydningen af en sådan bæredygtig vækst;

i Kommissionens program »Mod en bæredygtig udvikling«, der ved Rådets resolution af 1. februar 1993 blev godkendt med hensyn til den generelle strategi, understreges virksomhedernes rolle og ansvar, både når det drejer sig om at styrke økonomien, og når det drejer sig om at beskytte miljøet i hele Fællesskabet;

industrien har et ansvar for at styre indvirkningerne af sine aktiviteter på miljøet og bør derfor selv være banebrydende på dette område;

af hensyn til dette ansvar skal virksomhederne udarbejde og gennemføre en miljøpolitik, miljømålsætninger og miljøprogrammer samt effektive miljøstyringssystemer; virksomhederne bør vedtage en miljøpolitik, som ud over at være i overensstemmelse med alle relevante lovkrav på miljøområdet skal omfatte bindende tilsagn om en passende fortsat forbedring af miljøindsatsen;

ved virksomhedernes anvendelse af miljøstyringssystemer skal der tages hensyn til behovet for, at de ansatte oplyses om og uddannes i indførelsen af den praktiske anvendelse af sådanne systemer;

miljøstyringssystemerne bør omfatte miljørevisionsprocedurer, som skal hjælpe ledelsen til at vurdere, hvorvidt og hvor effektivt miljøstyringssystemet bidrager til at opfylde virksomhedens miljøpolitik;

virksomhedernes informationsformidling til offentligheden om miljøaspekterne af deres aktiviteter er et væsentligt element i god miljøstyring og et svar på offentlighedens stigende interesse for oplysning herom;

virksomhederne bør derfor tilskyndes til regelmæssigt at udarbejde og offentliggøre miljøredegørelser, der holder offentligheden underrettet om den faktiske miljøsituation på industrianlæggene og om virksomhedernes miljøpolitik, miljøprogrammer, miljømålsætninger, og miljøstyringssystem;

gennemsigtigheden og pålideligheden af virksomhedernes miljøaktiviteter forbedres, når deres miljøpolitik, miljøprogrammer, miljøstyringssystemer, miljørevisionsproce-

⁽¹⁾ EFT nr. C 120 af 30. 4. 1993, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 42 af 15. 2. 1993, s. 44.

⁽³⁾ EFT nr. C 332 af 16. 12. 1992, s. 44.

⁽⁴⁾ Endnu ikke offentliggjort i Tidenden.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 46 af 17. 2. 1983, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. C 70 af 18. 3. 1987, s. 1.

durer og miljøredegørelser undersøges for at kontrollere, om de opfylder de relevante krav i denne forordning, og når redegørelserne bekræftes af akkrediterede miljøverifikatorer ;

for at sikre ordningens troværdighed er det nødvendigt at sørge for, at akkrediteringen af og tilsynet med miljøverifikatorerne er uafhængig og neutral ;

virksomhederne bør tilskyndes til frivillig deltagelse i ordningen ; for at sikre en ensartet gennemførelse af ordningen i hele Fællesskabet skal regler, fremgangsmåder og væsentlige krav være de samme i alle medlemsstaterne ;

en fællesskabsordning for miljøstyring og miljørevision skal i første omgang tage sigte på industrisektoren, hvor der allerede anvendes miljøstyringsordninger og miljørevision ; lignende bestemmelser bør som en forsøgsordning kunne anvendes på andre sektorer end industrisektoren, f.eks. på handel og offentlige tjenesteydelser ;

for at undgå, at der pålægges virksomhederne urimelige byrder, og for at sikre overensstemmelse mellem fællesskabsordningen og nationale, europæiske og internationale standarder for miljøstyringsystemer og miljørevision, skal de standarder, som godkendes af Kommissionen efter en passende procedure, betragtes som værende i overensstemmelse med de tilsvarende krav i forordningen, og virksomhederne skulle ikke behøve at følge de relevante procedurer flere gange ;

det er vigtigt, at små og mellemstore virksomheder deltager i fællesskabsordningen for miljøstyring og miljørevision, og at deres deltagelse fremmes ved at indføre eller fremme foranstaltninger med henblik på teknisk bistand og strukturer, der kan stille den nødvendige ekspertviden og støtte til rådighed for sådanne virksomheder ;

Kommissionen bør i overensstemmelse med en fællesskabsprocedure tilpasse forordningens bilag, anerkende nationale, europæiske og internationale standarder for miljøstyringsystemer, udarbejde retningslinjer for hyppigheden af miljørevisionen og fremme samarbejde mellem medlemsstaterne med hensyn til akkreditering af miljøverifikatorer og tilsyn med disses virksomhed ;

forordningen bør tages op til revision på baggrund af erfaringerne fra dens anvendelse i en vis periode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Miljøstyrings- og miljørevisionsordningen og dens målsætninger

1. Der oprettes en fællesskabsordning, som virksomheder, der udøver industrielle aktiviteter, frivilligt kan deltage i, i det følgende benævnt »Fællesskabets miljøstyrings-

og revisionsordning» eller »ordningen«, med det sigte at bedømme og forbedre indsatsen på miljøområdet i forbindelse med industrielle aktiviteter og at tilvejebringe relevante oplysninger til offentligheden.

2. Ordningen har til formål at fremme en fortsat forbedring af indsatsen på miljøområdet i forbindelse med industrielle aktiviteter gennem :

- a) virksomhedernes indførelse og gennemførelse af miljøpolitikker, miljøprogrammer og miljøstyringssystemer for deres anlægsområder
- b) foretagelse af en systematisk, objektiv og regelmæssig bedømmelse af indsatsen på miljøområdet i relation til de forskellige elementer i systemet
- c) oplysninger til offentligheden om indsatsen på miljøområdet.

3. Ordningen berører ikke Fællesskabets eller medlemsstaternes til enhver tid gældende lovgivning eller tekniske krav vedrørende miljøtilsyn eller virksomhedernes forpligtelser i henhold til denne lovgivning eller disse krav.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved :

- a) »miljøpolitik« : virksomhedens overordnede mål og principper på miljøområdet herunder overensstemmelse med alle relevante lovgivningsmæssige krav med hensyn til miljøet
- b) »miljø gennemgang« : en indledende, samlet og tilbunds gående undersøgelse af miljøforhold, miljøpåvirkninger og indsats på miljøområdet i forbindelse med driften af et anlægsområde
- c) »miljøprogram« : en beskrivelse af en virksomheds konkrete mål og aktiviteter for at forbedre miljøbeskyttelsen på et givet anlægsområde, herunder en beskrivelse af de foranstaltninger, som er truffet eller påtænkes for at nå disse mål, samt eventuelle frister, der er fastsat for gennemførelsen af disse foranstaltninger
- d) »miljømål« : de konkrete resultater, som en virksomhed har sat sig for at nå gennem en forbedret indsats på miljøområdet
- e) »miljøstyringssystem« : den del af det samlede ledelsessystem, der omfatter organisationsstruktur, ansvarsplacering, rutine, procedurer, metoder og ressourcer til fastlæggelse og gennemførelse af miljøpolitikken
- f) »miljørevision« : et ledelsesværktøj, der omfatter en systematisk, dokumenteret, periodisk og objektiv bedømmelse af, hvor godt organisationen, styringssystemet og metoderne til beskyttelse af miljøet fungerer med henblik på :
 - i) at lette ledelsens kontrol med forhold, der kan påvirke miljøet

- ii) at vurdere, om de foreligger overensstemmelse med virksomhedens miljøpolitik
- g) »revisionscyklus« : den periode, i hvilken alle aktiviteter på et givet anlægsområde revideres i overensstemmelse med kravene i artikel 4 og bilag II for så vidt angår de relevante miljømæssige aspekter, der er nævnt i bilag I, punkt C
- h) »miljøredegørelse« : en erklæring, som virksomheden udarbejder i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, især artikel 5
- i) »industriel aktivitet« : enhver af de under industrielle C og D nævnte aktiviteter på listen over økonomiske aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber (NACE REV 1), jf. Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 (¹), samt fremstilling af el, gas, damp og varmt vand og genanvendelse, behandling, destruktion eller bortskaffelse af fast eller flydende affald
- j) »virksomhed« : den juridiske person, der har den samlede ledelse af aktiviteterne på det pågældende anlægsområde
- k) »anlægsområde« : hele det landområde, hvor de industrielle aktiviteter under en virksomheds kontrol finder sted, herunder enhver hermed forbundet oplagring af råvarer, biprodukter, mellemprodukter, færdigvarer og affaldsstoffer, der står i forbindelse hermed, samt alt udstyr og alle installationer, som bruges i forbindelse med aktiviteterne, uanset om de er fastplacerede
- l) »miljørevisor« : en enkeltperson eller en gruppe af personer, som — uanset om vedkommende er ansat i virksomheden — optræder på virksomhedens øverste ledelses vegne og enkeltvis eller samlet har den i bilag II, punkt C, nævnte kompetence, og som er tilstrækkelig uafhængig i forhold til de aktiviteter, der revideres, til at kunne foretage en objektiv vurdering af dem
- m) »akkrediteret miljøverifikator« : en person eller en juridisk person, som er uafhængig af den virksomhed, der kontrolleres, og som er akkrediteret i overensstemmelse med de i artikel 6 fastlagte betingelser og procedurer
- n) »akkrediteringsordning« : en ordning vedrørende autorisation af og tilsyn med miljøverifikatorer under ledelse af en uvildig institution eller juridisk person, der udpeges eller oprettes af medlemsstaten, og som råder over de fornødne midler og har den fornødne kompetence samt egnede procedurer til at udføre de opgaver, der er nærmere specificeret i denne forordning, vedrørende akkrediteringsordningen
- o) »ansvarlige organer« : de organer, som medlemsstaterne udpeger i medfør af artikel 18 til at udføre de opgaver, der er nævnt i denne forordning.

Artikel 3

Deltagelse i ordningen

Ordningen er åben for virksomheder, der er ansvarlige for et eller flere anlægsområder, hvor der udføres en industriel aktivitet. For at et anlægsområde kan registreres under ordningen, skal virksomheden :

- a) i overensstemmelse med de relevante krav i bilag I vedtage en miljøpolitik på virksomhedsplan, som ud over at være i overensstemmelse med alle relevante lovgivningsmæssige krav vedrørende miljøet skal omfatte forpligtelse til en fortsat passende forbedring af indsatsen på miljøområdet med henblik på at nedbringe miljøpåvirkningerne til niveauer, der ikke ligger over, hvad der svarer til en økonomisk holdbar anvendelse af den bedste, tilgængelige teknologi (BAT)
- b) foretage en indledende miljøgennemgang af anlægsområdet for så vidt angår de forhold, der er omhandlet i bilag I, punkt C
- c) i lyset af resultaterne af denne gennemgang indføre et miljøprogram for anlægsområdet og et miljøstyringssystem, der omfatter alle aktiviteter på anlægsområdet. Miljøprogrammet skal tage sigte på at opfylde den forpligtelse til en fortsat forbedret indsats på miljøområdet, der er indholdt i virksomhedens miljøpolitik. Miljøstyringssystemet skal være i overensstemmelse med kravene i bilag I
- d) gennemføre eller lade gennemføre miljørevisioner på de pågældende anlægsområder i henhold til artikel 4
- e) fastlægge miljømål på et tilstrækkelig højt ledelsesniveau med henblik på en fortsat forbedring af indsatsen på miljøområdet på grundlag af resultaterne af revisionen og foretage de fornødne ændringer i miljøprogrammet, så disse miljømål kan opfyldes vedrørende anlægsområdet
- f) i overensstemmelse med artikel 5 udarbejde en særskilt miljøredegørelse for hvert af de anlægsområder, der er blevet miljørevideret. Den første miljøredegørelse skal også omfatte oplysningerne i bilag V
- g) lade miljøpolitikken, miljøprogrammet, miljøstyringssystemet, miljøgennemgangs- eller miljørevisionsprocedurerne og miljøredegørelsen eller -redegørelserne gennemgå til bekræftelse af, at de opfylder de relevante krav i denne forordning og lade miljøredegørelserne bekræfte i overensstemmelse med artikel 4 og bilag III
- h) fremsende de bekræftede miljøredegørelser til det ansvarlige organ i den medlemsstat, hvor anlægsområdet er beliggende, og sørge for, at redegørelserne udbredes til offentligheden i denne stat, når det pågældende anlægsområde er blevet registreret i henhold til artikel 8.

(¹) EFT nr. L 293 af 24. 10. 1990, s. 1.

*Artikel 4***Revision og bekræftelse**

1. Den interne miljørevision af et anlægsområde kan foretages enten af virksomhedens miljørevisorer eller af udefra kommende personer eller juridiske personer, der handler på virksomhedens vegne. I alle tilfælde foretages revisionen i overensstemmelse med kriterierne i bilag I, punkt C, og i bilag II.

2. Hyppigheden af den interne revision fastsættes i overensstemmelse med kriterierne i bilag II, punkt H, på grundlag af retningslinjer udarbejdet af Kommissionen i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 19.

3. På grundlag af bilag III skal den akkrediterede, uafhængige miljøverifikator gennemgå miljøpolitikkerne, -programmerne og -styringssystemerne, miljøgennemgangs- eller -revisionsprocedurerne og miljøredegørelserne til kontrol af, at de overholder kravene i denne forordning.

4. Den akkrediterede miljøverifikator skal være uafhængig af anlægsområdets revisor.

5. For så vidt angår stk. 3, skal den akkrediterede miljøverifikator, uden at dette berører tilsynsmyndighedernes kompetence i medlemsstaterne med hensyn til lovgivningsmæssige forskrifter, efterprøve

- a) om miljøpolitikken er udformet, og om den opfylder kravene i artikel 3 og de relevante krav i bilag I
- b) om der er indført et miljøprogram og et miljøstyringssystem på anlægsområdet, og om de fungerer, samt om de opfylder de relevante krav i bilag I
- c) om miljøgennemgangen og -revisionen udføres i overensstemmelse med de relevante krav i bilag I og II
- d) om dataene og oplysningerne i miljøredegørelsen er pålidelige, og om redegørelsen på fyldestgørende måde dækker alle væsentlige miljømæssige spørgsmål vedrørende anlægsområdet.

6. Den akkrediterede miljøverifikator må kun bekræfte miljøredegørelsen, hvis de i stk. 3 til 5 omhandlede betingelser er opfyldt.

7. Eksterne revisorer og akkrediterede miljøverifikatorer må ikke uden tilladelse fra virksomhedens ledelse videregive oplysninger eller data, som de har fået kendskab til i forbindelse med revisionen eller med arbejdet med at bekræfte redegørelserne.

*Artikel 5***Miljøredegørelsen**

1. Efter den indledende miljøgennemgang og efter afslutningen af hver efterfølgende miljørevision eller -revisionscyklus udarbejdes der en miljøredegørelse for hvert af de anlægsområder, der deltager i ordningen.

2. Miljøredegørelsen, der udarbejdes med henblik på offentligheden, skal fremtræde i en kortfattet, letforståelig form. Tekniske oplysninger kan tilføjes i et særligt bilag.

3. Miljøredegørelsen skal navnlig indeholde følgende elementer:

- a) en beskrivelse af virksomhedens aktiviteter på anlægsområdet
- b) en vurdering af alle væsentlige miljømæssige emner, der er relevante i forbindelse med de aktiviteter, der foregår
- c) et resumé af kvantitative data om emissioner af forurenende stoffer, affaldsfrembringelse, forbrug af råmaterialer, energi og vand, om støj samt i givet fald om andre væsentlige miljømæssige forhold
- d) andre faktorer vedrørende indsatsen på miljøområdet
- e) fremlæggelse af den miljøpolitik, det miljøprogram og det miljøstyringssystem, som virksomheden har indført vedrørende det pågældende anlægsområde
- f) den sidste frist for fremlæggelse af næste miljøredegørelse
- g) navnet på den akkrediterede miljøverifikator.

4. I miljøredegørelsen skal der gøres opmærksom på væsentlige ændringer, der er sket siden den foregående redegørelse.

5. Der skal i år, hvor der ikke udføres miljørevision, udarbejdes en forenklet miljøredegørelse, der mindst er baseret på kravene i stk. 3, litra c), og som i givet fald skal henlede opmærksomheden på væsentlige ændringer, der er sket siden den foregående redegørelse. Sådanne forenkledte redegørelser skal først bekræftes, når der er udført miljørevision, eller efter afslutningen af revisionscyklussen.

6. Der kræves dog ikke sådanne årlige miljøredegørelser for anlægsområder

— hvor den akkrediterede miljøverifikator finder, at arten og omfanget af den virksomhed, der foregår på anlægsområdet, navnlig hvor det drejer sig om små og mellemstore virksomheder, er af en sådan art, at det ikke er nødvendigt at udarbejde nogen yderligere miljøredegørelse, før efter afslutningen af næste revision

— hvor der kun er sket få væsentlige ændringer siden sidste miljøredegørelse.

*Artikel 6***Akkreditering af og tilsyn med miljøverifikatorer**

1. Hver medlemsstat indfører en ordning for akkreditering af uafhængige miljøverifikatorer og for tilsyn med disses virksomhed. Medlemsstaterne kan til dette formål enten anvende allerede bestående akkrediteringsorganer eller de ansvarlige organer, der er omhandlet i artikel 18, eller de kan udpege eller oprette andre organer med behørig status.

Medlemsstaterne påser, at sådanne organer sammensættes således, at der ydes garanti for, at de udøver deres hverv uafhængigt og neutralt.

2. Medlemsstaterne påser, at de pågældende ordninger fungerer fuldt ud senest 21 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

3. Medlemsstaterne skal i forbindelse med oprettelsen og forvaltningen af akkrediteringsordningerne foretage passende høring af de involverede parter.

4. Akkreditering af miljøverifikatorer og tilsyn med deres virksomhed skal ske i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i bilag III.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foranstaltninger, som de træffer i henhold til denne artikel.

6. Kommissionen skal i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 19 fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på navnlig

— at undgå uoverensstemmelse mellem de kriterier, betingelser og procedurer, der anvendes i forbindelse med akkreditering af miljøverifikatorer

— at lette tilsynet med miljøverifikatorenes virksomhed i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor de er akkrediteret.

7. Miljøverifikatorer, der er akkrediteret i en medlemsstat, har ret til at udføre verifikationer i enhver anden medlemsstat under forudsætning af forudgående underretning til og tilsyn af den pågældende medlemsstats akkrediteringsorgan.

Artikel 7

Liste over akkrediterede miljøverifikatorer

Akkrediteringsorganerne udarbejder, reviderer og ajourfører en liste over miljøverifikatorer, som er akkrediteret i den pågældende medlemsstat, og fremsender den ajourførte liste til Kommissionen hver sjette måned.

Kommissionen offentliggør en samlet EF-liste over akkrediterede miljøverifikatorer i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 8

Registrering af anlægsområder

1. Det ansvarlige organ registrerer et anlægsområde og tildeler det et registreringsnummer, når det har modtaget en bekræftet miljøreddegørelse samt et eventuelt registreringsgebyr som omhandlet i artikel 11, hvis det ansvarlige organ finder det godtgjort, at denne forordnings krav er opfyldt med hensyn til det pågældende anlægsområde. Det ansvarlige organ meddeler anlægsområdets ledelse, at området er optaget i registret.

2. Det ansvarlige organ skal hvert år ajourføre den liste over anlægsområder, der er nævnt i stk. 1.

3. Hvis en virksomhed ikke har fremsendt en bekræftet miljøreddegørelse eller indbetalt registreringsgebyret til det ansvarlige organ inden tre måneder, efter at virksomheden er blevet afkrævet reddegørelse eller gebyr, eller hvis det ansvarlige organ på et tidspunkt finder, at anlægsområdet ikke længere opfylder forordningens krav, slettes anlægsområdet af registret og anlægsområdets ledelse underrettes herom.

4. Såfremt et ansvarligt organ modtager oplysning fra den kompetente tilsynsmyndighed om, at der på anlægsområdet sker tilsidesættelse af relevante lovgivningsforskrifter med hensyn til miljøet, skal det ansvarlige organ afslå registrering af anlægsområdet, henholdsvis suspendere det fra registret, og underrette anlægsområdets ledelse herom.

Afslag på ansøgning om eller suspension af registrering trækkes tilbage, såfremt det ansvarlige organ modtager tilfredsstillende erklæring fra tilsynsmyndigheden om, at stedfundne overtrædelser er blevet afhjulpet og om, at der er truffet tilfredsstillende foranstaltninger for at sikre mod gentagelser.

Artikel 9

Offentliggørelse af listen over registrerede anlægsområder

De ansvarlige organer sender inden udgangen af hvert år enten direkte eller gennem de nationale myndigheder, afhængig af, hvad den pågældende medlemsstat har bestemt, Kommissionen de lister, som er nævnt i artikel 8, og ajourføringerne af disse.

Listen over alle registrerede anlægsområder i Fællesskabet offentliggøres hvert år af Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 10

Erklæring om deltagelse

1. Virksomheder kan for deres registrerede anlægsområde(r) benytte en af de erklæringer om deltagelse, der er gengivet i bilag IV, og som tager sigte på klart at beskrive ordningens art.

Det grafiske symbol må kun anvendes sammen med en af ledsagende erklæringer om deltagelse.

2. Anlægsområdets navn eller anlægsområdernes navn skal i givet fald anføres sammen med erklæringen om deltagelse.

3. Erklæringen om deltagelse må hverken anvendes til at reklamere for produkter eller anvendes på selve produkterne eller disses emballage.

*Artikel 11***Omkostninger og gebyrer**

Der kan indføres et gebyrsystem i overensstemmelse med de regler, der gælder herfor i de enkelte medlemsstater, til dækning af administrationsomkostningerne i forbindelse med registreringsordningen for anlægsområder og i forbindelse med akkrediteringsordningen for miljøverifikatorer samt tillige til dækning af omkostningerne til støtte for og fremme af miljørevisionsordningen.

*Artikel 12***Forholdet til nationale, europæiske og internationale standarder**

1. Virksomheder, der opfylder nationale, europæiske eller andre internationale standarder for miljøstyrings- og miljørevisionsystemer, og som er behørigt certificerede inden for den pågældende standard, skal samtidig anses for at opfylde de tilsvarende krav i denne forordning, såfremt

- a) standarderne og certificeringssystemerne er anerkendt af Kommissionen i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 19
- b) certificeringen foretages af et organ, hvis certificering anerkendes i den medlemsstat, hvor anlægsområdet er beliggende.

Oplysning om de anerkendte standarder og anerkendte kriterier offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. For at sådanne anlægsområder kan registreres under ordningen, skal de pågældende virksomheder i alle tilfælde opfylde kravene med hensyn til miljøreddegørelsen i artikel 3 og 5, herunder bekræftelse, samt kravene i artikel 8.

*Artikel 13***Fremme af virksomheders deltagelse, navnlig små og mellemstore virksomheder**

1. Medlemsstaterne kan fremme virksomhedernes, især de små og mellemstore virksomheders, deltagelse i miljøstyrings- og miljørevisionsordningen ved at iværksætte eller fremme tekniske hjælpeforanstaltninger eller andre muligheder for at stille nødvendig ekspertise og bistand til rådighed for disse virksomheder, for at sætte dem i stand til at opfylde denne forordnings bestemmelser, vilkår og fremgangsmåder og navnlig til at opstille en miljøpolitik, et miljøprogram og et miljøstyringssystem, udføre revision og udarbejde en miljøreddegørelse samt få denne bekræftet.

2. Kommissionen forelægger Rådet passende forslag til fremme af små og mellemstore virksomheders deltagelse i ordningen, navnlig gennem oplysning, uddannelse og

strukturel og faglig bistand, herunder vedrørende revisions- og bekræftelsesproceduren.

*Artikel 14***Inddragelse af andre sektorer**

Medlemsstaterne kan på forsøgsbasis indføre bestemmelser, der svarer til denne miljøstyrings- og -revisionsordning, for andre sektorer end den industrielle sektor, for eksempel for distributionssektoren og for offentlig virksomhed.

*Artikel 15***Information**

Hvert enkelt medlemsstat skal på hensigtsmæssig måde sørge for

- at virksomhederne bliver informeret om denne forordnings indhold
- at offentligheden bliver informeret om formålet med ordningen og om de væsentligste dele af systemet.

*Artikel 16***Overtrædelser**

Medlemsstaterne træffer de fornødne lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af kravene i denne forordning.

*Artikel 17***Bilagene**

Bilagene til denne forordning tilpasses af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 19 på baggrund af erfaringerne fra ordningens anvendelse i praksis.

*Artikel 18***Ansvarlige organer**

1. Hver enkelt medlemsstat udpeger senest tolv måneder efter denne forordnings ikrafttræden de organer, der er ansvarlige for udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i denne forordning, især de i artikel 8 og 9 anførte, og underretter Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne skal påse, at de ansvarlige organer sammensættes på en måde, der sikrer, at de er uafhængige og neutrale, og at de anvender bestemmelserne i denne forordning på en ensartet måde. De ansvarlige organer skal navnlig have procedurer til behandling af oplysninger om iagttagelser fra interesserede parter vedrørende registrerede anlægsområder og til behandling af afslag på eller suspension af anlægsområdets registrering.

*Artikel 19***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand.
2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster. Udvalget udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag fra Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.
3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse
b) er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen

straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for det ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

*Artikel 20***Revisionsklausul**

Senest fem år efter denne forordnings ikrafttræden tager Kommissionen ordningen op til fornyet behandling på baggrund af erfaringerne fra dens anvendelse og forelægger om nødvendigt Rådet forslag til passende ændringer, navnlig vedrørende ordningens anvendelsesområde og eventuel indførelse af et logo.

*Artikel 21***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes 21 måneder efter offentliggørelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 1993.

På Rådets vegne

S. AUKEN

Formand

*BILAG I***KRAV I FORBINDELSE MED MILJØPOLITIK, MILJØPROGRAMMER OG MILJØSTYRINGSSYSTEMER****A. Miljøpolitik, miljømål og miljøprogrammer**

1. Virksomhedens miljøpolitik og miljøprogrammet for anlægsområdet skal nedfældes skriftligt. I tilknyttede dokumenter skal miljøprogrammet og miljøstyringssystemet for anlægsområdet i forhold til hele virksomhedens politik og systemer forklares.
2. Virksomhedens miljøpolitik skal vedtages, regelmæssigt tages op til ny vurdering, navnlig på baggrund af miljørevisionerne, og om nødvendigt revideres på tilstrækkeligt højt ledelsesniveau. Virksomhedens personale skal underrettes om virksomhedens miljøpolitik, som tillige skal være offentligt tilgængeligt.
3. Virksomhedens miljøpolitik skal baseres på handlingsprincipperne i punkt D.

Ud over at sikre overensstemmelse med alle gældende, relevante, lovgivningsmæssige krav vedrørende miljøet er formålet med politikken en stadig forbedret indsats på miljøområdet.

I miljøpolitikken og i miljøprogrammet for anlægsområdet skal der navnlig tages hensyn til de emner, der er omhandlet i punkt C.

4. Miljømål

Virksomheden skal specificere sine miljømål på alle relevante niveauer inden for virksomheden.

Miljømålene skal være i overensstemmelse med miljøpolitikken og skal overalt, hvor det er praktisk muligt, nærmere fastsætte omfanget af den forpligtelse til stadig forbedring af indsatsen på miljøområdet, som virksomheden påtager sig at gennemføre inden for fastsatte tidsfrister.

5. Miljøprogram for anlægsområdet

Virksomheden skal indføre og opretholde et program for gennemførelse af miljømålene for anlægsområdet. Dette program skal omfatte:

- a) fordeling af ansvaret for opnåelse af miljømålene for hver enkelt funktion og på hvert enkelt niveau i virksomheden
- b) angivelse af, hvorledes miljømålene vil blive nået.

Der skal opstilles særlige miljøstyringsprogrammer i forbindelse med gennemførelse af udviklingsprojekter, herunder vedrørende nye eller ændrede produkter, ydelser eller processer. Disse særlige programmer skal nærmere præcisere:

- 1) hvilke miljømål der skal nås
- 2) hvordan miljømålene kan gennemføres
- 3) procedurerne for behandling af ændringer og modifikationer, efterhånden som projekterne skrider frem
- 4) hvilke korrigerede fremgangsmåder der efter omstændighederne skal iværksættes, hvordan de skal iværksættes, samt hvorledes deres tilstrækkelighed måles for så vidt angår hver enkelt situation, hvor de iværksættes.

B. Miljøstyringssystemer

Miljøstyringssystemet skal udformes, gennemføres og opretholdes på en sådan måde, at de nedenfor anførte krav sikres opfyldt.

1. Miljøpolitik, miljømål og miljøprogrammer

Fastlæggelse og periodevis gennemgang samt eventuel nødvendig revision af virksomhedens miljøpolitik, miljømål og miljøprogrammer for anlægsområdet på tilstrækkelig højt, relevant ledelsesniveau.

2. Organisation og personale

Ansvar og kompetence

Der skal udarbejdes en redegørelse for og en beskrivelse af ansvarsområder og kompetence for og det indbyrdes forhold mellem de nøglepersoner, der leder, udfører og fører tilsyn med arbejde, der kan have indflydelse på miljøet.

Ledelsesrepræsentation

Der skal udpeges en repræsentant for virksomhedens ledelse med tilstrækkeligt ansvar og tilstrækkelig kompetence til at sikre, at miljøstyringssystemet indarbejdes og ajourføres.

Personale, kommunikation og uddannelse

Det skal sikres, at personalet på alle niveauer er klar over

- a) betydningen af at opfylde miljøpolitikken, miljømålene og de krav, der følger af miljøstyringssystemet
- b) den mulige indvirkning på miljøet af de aktiviteter, det arbejder med, samt de miljømæssige fordele af en forbedret indsats på miljøområdet
- c) dets opgaver og dets ansvar for opnåelse af overensstemmelse med miljøpolitikken og miljømålene samt med de krav, der fremgår af miljøstyringssystemet
- d) de eventuelle konsekvenser af afvigelse fra de vedtagne arbejds gange.

Uddannelsesbehovet skal klarlægges, og der skal sørges for behørig uddannelse af alt personale, hvis arbejde kan få mærkbar indvirkning på miljøet.

Virksomheden skal indføre og ajourføre systemer til at kunne modtage, registrere og besvare henvendelser (interne som eksterne) fra relevante interesserede parter i forbindelser med virksomhedens indvirkning på miljøet og i forbindelse med virksomhedens miljøstyring.

3. Indvirkning på miljøet

Vurdering og registrering af indvirkningen på miljøet

De miljømæssige virkninger af virksomhedens aktiviteter på anlægsområdet skal undersøges og vurderes, og der skal udarbejdes en fortegnelse over dem, der må anses for at være væsentlige. Der skal i den forbindelse navnlig tages hensyn til

- a) kontrollerede og ukontrollerede emissioner til atmosfæren
- b) kontrollerede og ukontrollerede udledninger til vand eller til kloakker
- c) fast affald og andet affald, især farligt affald
- d) forurening af jord
- e) anvendelse af jord, vand, brændsel og energi og andre naturressourcer
- f) udledning af varmeenergi, støj, lugt, støv, vibrationer samt visuel indvirkning
- g) virkninger på specifikke dele af miljøet og økosystemerne.

Der skal i den forbindelse tages hensyn til virkninger, der følger af eller kan følge af

- 1) normal drift
- 2) unormal drift
- 3) uheld, ulykker og eventuelle nødsituationer
- 4) tidligere aktiviteter, nuværende aktiviteter og planlagte aktiviteter.

Liste over lovgivningsmæssige krav, herunder også administrative krav, og andre forskrifter for virksomhedens aktiviteter.

Virksomheden skal oprette og ajourføre et system til registrering af alle lovgivningsmæssige krav, herunder også administrative krav, og andre forskrifter vedrørende de miljømæssige sider af virksomhedens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser.

4. Driftskontrol

Oprettelse af driftsinstruktioner

Identificering af funktioner, aktiviteter og processer, som påvirker eller kan påvirke miljøet, og som er relevante for virksomhedens politik og miljømål.

Planlægning af og kontrol med de nævnte funktioner m.v., i særdeleshed ved oprettelse af

- a) skriftlige driftsinstruktioner med en beskrivelse af, hvordan aktiviteten skal udføres, uanset om den udføres af virksomhedens egne ansatte eller af andre, der handler på virksomhedens vegne. Disse driftsinstruktioner skal dække tilfælde, hvor manglen af instruktioner kan indebære risiko for brud på virksomhedens miljøpolitik
- b) procedurer med hensyn til indkøb og kontraherede aktiviteter med henblik på at sikre, at leverandører og de, der udfører aktiviteter på virksomhedens vegne, handler i overensstemmelse med virksomhedens miljøpolitik, i det omfang virksomhedens miljøpolitik angår dem
- c) tilsyn og kontrol med væsentlige forureninger fra de forskellige aktiviteter på virksomheden (eksempelsvis spildevandsudledninger og affaldsbortskaffelse)
- d) godkendelse af nye produktionsprocesser og nyt produktionsudstyr
- e) skriftligt udformede retningslinjer i øvrigt for indsatsen på miljøområdet.

Tilsyn

Virksomhedens egenkontrol med opfyldelsen af de forpligtelser, som virksomheden har fastsat i sin miljøpolitik, sit miljøprogram og sit miljøstyringssystem vedrørende det pågældende anlægsområde; oprettelse og ajourføring af et registreringssystem for resultaterne af det førte tilsyn.

Dette indebærer for de enkelte, væsentlige aktiviteter eller områder:

- a) udvælgelse og fastsættelse af, hvilke oplysninger der skal indsamles
- b) nærmere specifikation og fastsættelse af udførelsen af tilsynet
- c) opstilling og fastsættelse af acceptkriterier og af de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af, at resultaterne af tilsynet ikke er tilfredsstillende
- d) vurdering af værdien af tidligere indsamlede tilsynsoplysninger, når det er konstateret, at tilsynet ikke har fungeret tilfredsstillende.

Manglende overholdelse og afhjælpende foranstaltninger

Såfremt virksomhedens miljøpolitik, miljømål eller miljøstandarder ikke overholdes, skal der iværksættes undersøgelser og træffes afhjælpende foranstaltninger med henblik på

- a) at finde frem til årsagen hertil
- b) at udarbejde en handlingsplan
- c) at iværksætte forebyggende foranstaltninger, som står i forhold til den pågældende risiko
- d) at indføre yderligere kontrolforanstaltninger med henblik på at sikre, at alle forebyggende foranstaltninger er effektive
- e) at registrere eventuelle ændringer i procedurerne som følge af de afhjælpende foranstaltninger.

5. Miljøstyringsdokumentation

Oprettelse af et dokumentationssystem for

- a) på fyldestgørende måde at kunne præsentere virksomhedens miljøpolitik, miljømål og miljøprogram
- b) at kunne dokumentere fordelingen af nøgleopgaver og, hvem der har ansvaret for løsningen af disse
- c) at kunne beskrive den indbyrdes sammenhæng mellem de forskellige elementer i systemet.

Oprettelse af en journal med henblik på at kunne påvise overensstemmelse med fastsatte forskrifter inden for miljøstyringssystemet og til registrering af, om fastsatte miljømål er nået.

6. Miljørevision

Oprettelse og løbende ajourføring af et systematisk og periodisk program med henblik på

- a) at fastslå, hvorvidt virksomhedens aktiviteter under miljøstyringssystemet er i overensstemmelse med virksomhedens miljøprogram, og hvorvidt aktiviteterne er gennemført i praksis
- b) at belyse effektiviteten af miljøstyringssystemet i forbindelse med opfyldelse af virksomhedens miljøpolitik.

C. Forhold, som systemet skal omfatte

Der skal tages stilling til følgende forhold inden for rammerne af virksomhedens miljøpolitik og miljøprogrammer samt i forbindelse med miljørevisioner:

1. Vurdering af og kontrol med samt reduktion af virkningerne af den pågældende aktivitet på de forskellige områder af det eksterne miljø.
2. Energistyring, energibesparelser og valg af energiform.
3. Råstofforvaltning, råstofbesparelser, råstofvalg og transport af råstoffer samt forvaltning og besparelser med hensyn til vand.
4. Undgåelse af affaldsbringelse; genanvendelse, transport og bortskaffelse af affald.
5. Vurdering af, kontrol med og reduktion af støj, såvel inden for virksomhedens område som uden for dette.
6. Valg og ændring af produktionsmetoder.
7. Produktudvikling (udformning, emballering, transport, anvendelse og bortskaffelse).
8. Leverandørers og underleverandørers indsats og optræden på miljøområdet.
9. Forebyggelse og begrænsning af miljøuheld.
10. Beredskabsplaner for tilfælde af miljøuheld.
11. Oplysning og uddannelse af personale vedrørende miljøspørgsmål.
12. Information udadtil fra virksomheden om dens miljøforhold.

D. Principper for god ledelsespraksis

Virksomhedens miljøpolitik skal baseres på de handlingsprincipper, der redegøres for nedenfor. Virksomhedens aktiviteter skal kontrolleres regelmæssigt med henblik på at konstatere, hvorvidt de udføres i overensstemmelse med disse principper samt med princippet om fortsat forbedring af indsatsen på miljøområdet.

1. Medarbejdernes ansvarsfølelse over for miljøet skal fremmes på alle ansættelsesniveauer.
2. De miljømæssige virkninger af alle nye aktiviteter, produkter og processer skal på forhånd vurderes.
3. Igangværende aktiviteter virkninger på miljøet i lokalområdet skal vurderes og overvåges, og alle væsentlige virkninger på miljøet af disse aktiviteter skal gøres til genstand for undersøgelse.
4. Der skal træffes sådanne foranstaltninger, som er nødvendige for at forebygge eller fjerne forurening eller, hvis dette ikke er muligt, reducere forurenende emissioner og affaldsfrembringelser så meget som muligt, idet mulige renere teknologier (BAT) her skal tages med i betragtning.
5. Der skal træffes nødvendige foranstaltninger for at undgå utilsigtede emissioner af stoffer eller spild af energi.
6. Der skal indføres og anvendes tilsynsprocedurer til kontrol af, at der er overensstemmelse med miljøpolitikken, og såfremt disse tilsynsprocedurer kræver foretagelse af målinger og analyser, skal et system til registrering af resultaterne heraf oprettes og holdes ajourført.
7. Procedurer og handlingsplaner, der skal følges i tilfælde af, at der konstateres uoverensstemmelse med virksomhedens miljøpolitik eller miljømål, skal fastlægges og ajourføres.
8. Der skal etableres samarbejde med de offentlige myndigheder til indførelse og ajourføring af effektive beredskabsplaner til sikring af, at virkningerne af ethvert utilsigtet udslip, som alligevel måtte ske, bliver begrænset så meget som overhovedet muligt.
9. Den fornødne information skal stilles til rådighed for offentligheden til forståelse af den miljømæssige virkning hidrørende fra virksomhedens aktiviteter, og der skal føres en åben dialog med offentligheden herom.
10. Forbrugerne skal forsynes med behørig vejledning om væsentlige miljømæssige aspekter i forbindelse med behandlingen, brugen og bortskaffelsen af virksomhedens produkter.
11. Virksomheden skal træffe forholdsregler til sikring af, at entreprenører, der arbejder for virksomheden på anlægsområdet, opfylder samme miljømæssige krav, som gælder for virksomheden selv.

*BILAG II***KRAV I FORBINDELSE MED MILJØREVISION**

Revisionen skal planlægges og gennemføres på grundlag af de relevante retningslinjer i den internationale ISO-standard 10011 (1990, del 1, især nr. 4.2, 5.1, 5.2, 5.3, 5.4.1 og 5.4.2) og andre relevante internationale standarder og på grundlag af principperne og kravene i denne forordning (*)

Navnlig :

A. Miljørevisionsmål

Virksomhedens miljørevisionsprogrammer for anlægsområdet skal skriftligt nærmere beskrive emnerne for hver enkelt revision eller revisionscyklus og samtidig fastsætte, hvor ofte hver enkelt aktivitet skal revideres.

Miljørevisionsmålene skal i særdeleshed omfatte bedømmelse af, om styringssystemerne er hensigtsmæssige og fungerer, samt fastslå, om der er overensstemmelse med virksomhedens miljøpolitik og med miljøprogrammet for anlægsområdet, herunder overensstemmelse med relevante, miljømæssige forskrifter.

B. Omfanget af revisionen

Det samlede omfang af den enkelte revision eller af de enkelte trin af en revisionscyklus, hvor dette anvendes, skal klart beskrives og skal udtrykkelig angive :

- 1) emneområder
- 2) hvilke aktiviteter, der skal revideres
- 3) hvilke miljøkrav, der skal tages hensyn til
- 4) hvilken periode, revisionen skal dække.

Miljørevisionen skal indbefatte en vurdering af de konkrete data, i det omfang dette er nødvendigt for at kunne bedømme virksomhedens indsats på miljøområdet.

C. Organisation og ressourcer

Miljørevisioner skal udføres af personer eller grupper af personer med den nødvendige viden om de sektorer og de områder, som skal revideres, herunder viden og erfaring om den relevante miljøstyring, om tekniske, miljømæssige og forskriftsmæssige forhold, samt med tilstrækkelig uddannelse og erfaring på de enkelte revisionsområder til at kunne opfylde de fastsatte mål. De ressourcer og den tid, der afsættes til revisionen, skal stå i rimeligt forhold til omfanget af og emnerne for revisionen.

Virksomhedens ledelse skal bistå ved gennemførelsen af miljørevisionen.

Miljørevisorerne skal være tilstrækkelig uafhængige af de aktiviteter, revisionen omfatter, til at kunne træffe en objektiv og upartisk afgørelse.

D. Planlægning og forberedelse af revisionen af et anlægsområde

En miljørevision skal planlægges og forberedes, navnlig med det formål :

- at sikre, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer
- at sikre, at alle, som deltager i revisionsprocessen (herunder miljørevisorer og anlægsområdets ledelse og medarbejdere), forstår deres roller og deres ansvar.

Ved forberedelsen af miljørevisionen skal deltagerne gøre sig bekendt med aktiviteterne på anlægsområdet og med den eksisterende miljøstyringsordning og gennemgå resultaterne og konklusionerne af tidligere revisioner.

E. Revisionsarbejdet

1. Revisionen på selve anlægsområdet skal omfatte drøftelser med anlægsområdets medarbejdere, inspektion af driftsforhold og udstyr samt gennemgang af journaler, skriftlige procedurer og andet relevant materiale med henblik på at vurdere miljøindsatsen på anlægsområdet og fastslå, om anlægsområdet opfylder gældende krav, og om systemet til placering af ansvaret for miljøforholdene er effektivt og hensigtsmæssigt.

(*) I denne forordning skal følgende udtryk fra ovennævnte standard forstås således :

- »kvalitetssystem« forstår som »miljøstyringssystem«
- »kvalitetsnorm« forstår som »miljønorm«
- »kvalitetshåndbog« forstår som »miljøhåndbog«
- »kvalitetsrevision« forstår som »miljørevision«
- »klient« forstår som »virksomhedens ledelse«
- »det reviderede område« forstår som »anlægsområde«.

2. Følgende forhold skal især indgå i revisionsprocessen :

- a) forståelse af ledelsesforholdene
- b) bedømmelse af ledelsesforholdenes styrke og svagheder
- c) indsamling af relevant dokumentationsmateriale
- d) bedømmelse af revisionsresultaterne
- e) udarbejdelse af revisionskonklusioner
- f) rapportering af revisionsresultater og -konklusioner.

F. Rapportering af revisionsresultater og -konklusioner

1. Miljørevisorerne skal udarbejde en skriftlig rapport af hensigtsmæssig form og indhold, således at der sikres en fuldstændig og formelt korrekt forelæggelse af resultaterne og konklusionerne af revisionen i forbindelse med afslutningen af hver enkelt revision eller revisionscyklus.

Resultaterne og konklusionerne skal i behørig form fremsendes til virksomhedens øverste ledelse.

2. De primære formål med en skriftlig revisionsrapport er :

- a) at dokumentere revisionens omfang
- b) at forsyne virksomhedens ledelse med oplysning om status med hensyn til overensstemmelse med virksomhedens miljøpolitik og om de faktiske, miljømæssige fremskridt på det pågældende anlægsområde
- c) at forsyne virksomhedens ledelse med oplysning om effektiviteten og pålideligheden af systemet til overvågning af og kontrol med anlægsrådets miljømæssige påvirkning af omgivelserne
- d) efter omstændighederne at påvise nødvendigheden af afhjælpende foranstaltninger.

G. Opfølgning af revisionen

Revisionsprocessen skal afsluttende følges op med udarbejdelse og gennemførelse af en handlingsplan for nødvendige ændringer.

Det nødvendige system skal være til stede og skal kunne sikre, at resultaterne af revisionen effektivt bliver fulgt op.

H. Revisionsperioder

Revisionen udføres, eller en revisionscyklus gennemføres, med intervaller på højst tre år. Hyppigheden fastlægges af virksomhedens øverste ledelse for så vidt angår de enkelte aktiviteter på anlægsområdet under hensyn til, hvor væsentlig den eventuelle miljømæssige påvirkning af omgivelserne fra de samlede aktiviteter på anlægsområdet er, og under hensyn til miljøprogrammet for området, idet der navnlig skal lægges vægt på følgende elementer :

- a) aktiviteternes art, omfang og kompleksitet
- b) arten og omfanget af emissioner, affald, råmaterialer og energiforbrug og generelt af vekselvirkningen mellem disse og miljøet
- c) de påviste problemers vigtighed og presserende karakter enten ifølge den indledende, samlede miljøgennemgang eller ifølge den foregående revision
- d) den samlede række miljømæssige problemer, der har været i forbindelse med virksomheden.

BILAG III

KRAV I FORBINDELSE MED AKKREDITERING AF MILJØVERIFIKATORER SAMT DISSES OPGAVER

A. Krav i forbindelse med akkreditering af miljøverifikatorer

1. Kriterierne for akkreditering af miljøverifikatorer skal omfatte følgende:

Medarbejdere

Miljøverifikatoren skal være kompetent med hensyn til de funktioner, der falder inden for akkrediteringens område, og miljøverifikatoren skal kunne dokumentere og til stadighed have ajourførte fortegnelser over sine medarbejders kvalifikationer, uddannelse og erfaring inden for mindst følgende områder:

- de forskellige metoder inden for miljørevision
- viden om virksomhedsledelse og ledelsesmetoder
- miljømæssige forhold
- relevant lovgivning, standarder og krav, herunder særlige vejledninger, der er udviklet i forbindelse med denne forordning
- relevant teknisk indsigt i den aktivitet, der skal verificeres.

Uafhængighed og objektivitet

En miljøverifikator skal være uafhængig og upartisk.

Miljøverifikatoren skal kunne bevise, at hans firma og staben af medarbejdere er fri for ethvert kommercielt, finansielt og andet afhængighedsforhold, som kunne tænkes at øve indflydelse på verifikatorens bedømmelser eller skabe tvivl om tilliden til verifikatorens uafhængige dømmekraft og integritet i forhold til arbejdet som verifikator, samt kunne bevise overholdelse af alle forskrifter i denne forbindelse.

Verifikatorer, som opfylder standard EN 45012, artikel 4 og 5, opfylder disse krav.

Procedurer

Miljøverifikatoren skal for at kunne opfylde denne forordnings krav med hensyn til verifikationer råde over dokumenterede metoder og procedurer for miljørevision, herunder systemer for kvalitetskontrol, og have truffet forholdsregler til sikring af tavshedspligten.

Verifikatorens firma

I tilfælde af at miljøverifikatoren er et firma, et selskab eller en anden kollektiv enhed, skal verifikatoren have en organisationsplan, som skal fremlægges på begæring. Organisationsplanen skal vise firmaets konkrete opbygning og ansvarsfordelingen i firmaet. Verifikatoren har pligt til på forlangende at fremlægge en skriftlig erklæring om firmaets juridiske status, ejerforhold og kapitalforhold, herunder finansieringen.

2. Akkreditering af personer

Akkreditering kan meddeles til enkeltpersoner, såfremt akkrediteringen begrænses til at omfatte virksomhedstyper og aktiviteter, hvor ansøgeren besidder den nødvendige viden og erfaring til fuldt ud at kunne løse de opgaver, der er omfattet af punkt B.

I forbindelse med anlægsområder, hvor sådanne aktiviteter udføres, skal ansøgeren særlig påvise tilstrækkelig erfaring og sagkundskab vedrørende tekniske, miljømæssige og forskriftsmæssige spørgsmål, der er relevante for akkrediteringens område og relevante vedrørende bekræftelsesmetoderne og -procedurerne. Ansøgeren skal opfylde de kriterier, der er anført i nr. 1 med hensyn til uafhængighed, objektivitet og procedurer.

3. Ansøgninger om akkreditering

Den, der ansøger om akkreditering som miljøverifikator, skal udfylde og underskrive en officiel ansøgningsblanket, hvori ansøgeren erklærer at have viden om, hvorledes akkrediteringssystemet fungerer, erklærer sig indforstået med at følge akkrediteringsproceduren og betale de fastsatte gebyrer og forpligter sig til at opfylde akkrediteringskriterierne. Samtidig skal der gives oplysning om tidligere ansøgninger eller akkrediteringer.

Ansøgeren skal have udleveret skriftlige oplysninger om akkrediteringsprocedurerne og vedrørende akkrediterede verifikators rettigheder og pligter, herunder betaling af gebyrer. Yderligere relevante oplysninger skal meddeles ansøgeren på begæring.

4. Akkrediteringsproceduren

Akkrediteringsproceduren omfatter :

- a) indsamling af relevante oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af ansøgeren, med angivelse af generelle oplysninger, som for eksempel navn, adresse, juridisk status, personlige kvalifikationer, eventuel placering inden for en større juridisk enhed m.v. Oplysninger til vurdering af, om kriterierne i nr. 1 er opfyldt, og om akkrediteringen eventuelt skal være af begrænset omfang
- b) vurdering af ansøgeren, ved at enten akkrediteringsorganets egne medarbejdere eller repræsentanter for akkrediteringsorganet danner sig et billede af, om ansøgeren opfylder kriterierne for akkreditering. De skal gennemgå de fremlagte oplysninger, herunder relevante, udførte arbejdsopgaver, og skal om nødvendigt foretage yderligere undersøgelser, eventuelt også ved samtaler med ansøgerens medarbejdere. Ansøgeren skal underrettes om gennemgangen og have mulighed for at fremkomme med bemærkninger til indholdet
- c) akkrediteringsorganets gennemgang af det bedømmelsesmateriale, der er nødvendigt for at træffe en afgørelse om akkreditering
- d) afgørelse om akkreditering på bestemte betingelser og med eventuelle begrænsninger i akkrediteringens omfang eller afgørelse om nægtelse af akkreditering skal træffes af akkrediteringsorganet på grundlag af den gennemgang, der er nævnt i litra b). Afgørelsen skal være begrundet. Der skal foreligge procedurer for akkrediteringsorganernes vurdering af, hvor omfattende en akkreditering miljøverifikatorerne skal have.

5. Tilsyn med akkrediterede miljøverifikatorer

Der skal med regelmæssige mellemrum, som ikke må overstige 36 måneder, træffes foranstaltninger for at sikre, at den akkrediterede miljøverifikator stadig opfylder akkrediteringskravene, og for at kontrollere de foretagne verifikationer kvalitets.

Den akkrediterede miljøverifikator skal straks underrette akkrediteringsorganet om enhver ændring, der berører akkrediteringen eller dens omfang.

Akkrediteringsorganet må ikke træffe afgørelse om ophævelse eller suspension af akkrediteringen eller om begrænsning af dennes omfang, uden at den akkrediterede miljøverifikator har haft mulighed for at udtale sig.

Ved udførelsen af verifikationsaktiviteter i en medlemsstat, skal en verifikator, der er akkrediteret i en anden medlemsstat, foretage forudgående anmeldelse herom til akkrediteringsorganet i den medlemsstat, hvor verifikationen skal finde sted, og oplyse om sine forestående aktiviteter i den pågældende medlemsstat.

6. Udvidelse af akkrediteringens omfang

Akkrediteringsorganet skal have skriftlige procedurer for behandling og vurdering af ansøgninger fra akkrediterede miljøverifikatorer, der søger om at få omfanget af deres akkreditering udvidet.

B. Verifikatorernes opgaver

1. Undersøgelse af miljøpolitikker og miljøprogrammer, miljøstyringssystemer, miljøgennemgangs- og miljørevisionsprocedurer og miljøredegørelser samt bekræftelse af sidstnævnte skal udføres af akkrediterede miljøverifikatorer.

Uden at det berører medlemsstaternes tilsyn med overholdelse af bindende forskrifter, skal verifikatorerne kontrollere

- at alle denne forordnings bestemmelser, navnlig om miljøpolitikken og miljøprogrammet, miljøgennemgangen, miljøstyringssystemets funktion, miljørevisionsprocessen og miljøredegørelsen, er opfyldt
- at dataene og oplysningerne i miljøredegørelsen er pålidelige, og at oplysningerne i tilstrækkelig grad dækker alle væsentlige miljøspørgsmål i relation til aktiviteterne på anlægsområdet.

Verifikatorerne skal på faglig korrekt måde navnlig undersøge den tekniske korrekthed af miljøgennemgangen eller miljørevisionen eller andre af virksomhedens gennemførelsesprocedurer uden unødigt overlappning af disse procedurer.

2. Verifikatoren skal arbejde på grundlag af en skriftlig aftale med virksomheden. Aftalen skal fastlægge arbejdets omfang, gøre det muligt for verifikatoren at arbejde fagligt uafhængigt og forpligte virksomheden til det fornødne samarbejde.

Under verifikationen skal dokumentationen undersøges, der skal aflægges besøg på anlægsområdet og især føres samtaler med medarbejderne, der skal udarbejdes en rapport til ledelsen, og problemer, som rapporten rejser, skal løses.

Den dokumentation, som skal gennemgås, inden anlægsområdet besøges, skal omfatte grundlæggende oplysninger om anlægsområdet og dets aktiviteter, miljøpolitikken og miljøprogrammet, en detaljeret beskrivelse af det benyttede miljøstyringssystem på anlægsområdet, oplysninger fra den foregående miljøgennemgang eller miljørevision, rapporten om denne gennemgang eller revision og om eventuelle afhjælpende foranstaltninger, der er truffet efterfølgende, samt udkastet til miljøredegørelsen.

3. Verifikatorens rapport til virksomhedens ledelse :

- a) skal angive eventuelle overtrædelser af denne forordning i almindelighed, og navnlig
- b) påpege tekniske mangler i metoden til miljøgennemgang eller -revision eller miljøstyringssystemet eller andre relevante procedurer
- c) påpege uoverensstemmelser med udkastet til miljøredegørelsen, og give oplysninger om nødvendige ændringer i eller tilføjelser til miljøredegørelsen.

4. Følgende tilfælde kan forekomme :

- a) Såfremt

- miljøpolitikken er udformet i overensstemmelse med de relevante krav i denne forordning
- miljøgennemgangen eller -revisionen findes at være tilfredsstillende teknisk set
- miljøprogrammet behandler alle de væsentlige spørgsmål, der er rejst
- miljøstyringssystemet opfylder kravene i bilag I
- redegørelsen findes at være nøjagtig, tilstrækkelig detaljeret og i overensstemmelse med kravene i miljørevisionsordningen

skal verifikatoren bekræfte redegørelsen.

- b) Såfremt

- miljøpolitikken er udformet i overensstemmelse med de relevante krav i denne forordning
- miljøgennemgangen eller -revisionen findes at være tilfredsstillende teknisk set
- miljøprogrammet behandler alle de væsentlige spørgsmål, der er rejst
- miljøstyringssystemet opfylder kravene i bilag I, men
- redegørelsen skal ændres og/eller suppleres, eller redegørelsen for et mellemliggende år, i hvilket der ikke har været nogen bekræftelse, er fundet ukorrekt eller vildledende, eller der ikke har været nogen redegørelse for et mellemliggende år, i hvilket der burde have været en

skal verifikatoren drøfte ændringerne med virksomhedens ledelse og må først bekræfte redegørelsen, når virksomheden har indføjet de fornødne ændringer/tilføjelser i redegørelsen, herunder om nødvendigt foretaget ændringer, der er forlangt i tidligere, ikke-bekræftede redegørelser, eller indføjet yderligere oplysninger, som burde have været offentliggjort i de mellemliggende år.

- c) Såfremt

- miljøpolitikken ikke er udformet i overensstemmelse med de relevante krav i forordningen
- miljøgennemgangen eller -revisionen ikke er tilfredsstillende teknisk set, eller
- miljøprogrammet ikke behandler alle de væsentlige spørgsmål, der er rejst, eller
- miljøstyringssystemet ikke opfylder kravene i bilag I

skal verifikatoren fremsætte de fornødne henstillinger til virksomhedens ledelse om foretagelse af de fornødne forbedringer og må ikke bekræfte redegørelsen, før manglerne i politikken og/eller programmerne og/eller processerne er afhjulpet, processerne om nødvendigt er gentaget, og redegørelsen er behørigt revideret.

BILAG IV

ERKLÆRING OM DELTAGELSE

 <p>EF's MILJØ-STYRINGS- OG MILJØREVISIONS-ORDNING</p>	<p>Dette anlægsområde har et miljøstyringssystem, og offentligheden informeres om dets miljøniveau efter EF's miljøstyrings- og miljørevisionsordning. (Registreringsnr ...)</p>
 <p>EF's MILJØ-STYRINGS- OG MILJØREVISIONS-ORDNING</p>	<p>Alle anlægsområder i EF, hvor vi driver industrivirksomhed, har et miljøstyringssystem, og offentligheden informeres om deres miljøniveau efter EF's miljøstyrings- og miljørevisionsordning. (Plus valgfri erklæring om praksis i tredjelande).</p>
 <p>EF's MILJØ-STYRINGS- OG MILJØREVISIONS-ORDNING</p>	<p>Alle anlægsområder i [medlemsstatens (ernes) navn(e)], hvor vi driver industrivirksomhed, har et miljøstyringssystem, og offentligheden informeres om deres miljøniveau efter EF's miljøstyrings- og miljørevisionsordning.</p>
 <p>EF's MILJØ-STYRINGS- OG MILJØREVISIONS-ORDNING</p>	<p>Følgende anlægsområder, hvor vi driver industrivirksomhed, har et miljøstyringssystem, og offentligheden informeres om deres miljøniveau efter EF's miljøstyrings- og miljørevisionsordning:</p> <ul style="list-style-type: none"> — anlægsområdets identifikation, registreringsnr. — — ...

BILAG V

**OPLYSNINGER, DER SKAL MEDDELES DE ANSVARLIGE ORGANER VED ANSØGNING
OM REGISTRERING OG VED INDSENDELSE AF BEKRÆFTEDE MILJØREDEGØRELSE**

1. Virksomhedens navn.
2. Anlægsrådets identifikation og beliggenhed.
3. Kortfattet beskrivelse af aktiviteterne på anlægsområdet (der henvises eventuelt til særligt bilag).
4. Navn og adresse på den akkrediterede verifikator, som har bekræftet den vedlagte miljøredegørelse.
5. Den seneste frist for indsendelse af den næste bekræftede miljøredegørelse.

Ansøgningen skal indeholde:

- a) en kortfattet beskrivelse af miljøstyringssystemet
 - b) en beskrivelse af det miljørevisionsprogram, som er udarbejdet for anlægsområdet
 - c) den bekræftede miljøredegørelse.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1837/93

af 9. juli 1993

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 5, og artikel 11, stk. 3,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1680/93⁽³⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes

den repræsentative markedskurs, der er konstateret i referenceperioden fra 8. juli 1993, for så vidt angår de flydende valutaer;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1680/93, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. juli 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 159 af 1. 7. 1993, s. 8.

BILAG

til Kommissionens forordning af 9. juli 1993 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KN-kode	Tredjelande (*)
0709 90 60	133,40 (*) (*)
0712 90 19	133,40 (*) (*)
1001 10 00	154,91 (*) (*)
1001 90 91	129,60
1001 90 99	129,60 (*)
1002 00 00	136,81 (*)
1003 00 10	126,05
1003 00 20	126,05
1003 00 80	126,05 (*)
1004 00 00	76,59
1005 10 90	133,40 (*) (*)
1005 90 00	133,40 (*) (*)
1007 00 90	142,33 (*)
1008 10 00	32,31 (*)
1008 20 00	83,01 (*)
1008 30 00	64,71 (*)
1008 90 10	(?)
1008 90 90	64,71
1101 10 00	208,19 (*)
1102 10 00	220,54
1103 11 30	245,33
1103 11 50	245,33
1103 11 90	235,16
1107 10 11	241,57
1107 10 19	183,25
1107 10 91	235,25
1107 10 99	178,53
1107 20 00	206,26

- (*) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.
- (*) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførelse af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i de franske oversøiske departementer.
- (*) For majs med oprindelse i AVS-staterne nedsættes importafgiften ved indførelse i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.
- (*) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne opkræves importafgiften ved indførelse i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.
- (*) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.
- (*) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1902/92 (EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 3), og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22), ændret ved forordning (EØF) nr. 560/91 (EFT nr. L 62 af 8. 3. 1991, s. 26).
- (*) Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.
- (*) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.
- (*) Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med interimsaftalerne mellem Polen, Tjekkoslaviet eller Ungarn og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i forordning (EØF) nr. 585/92 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til nævnte forordning.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1838/93

af 9. juli 1993

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, særlig artikel 12, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
brugspolitik⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt
skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning
(EØF) nr. 1681/93⁽³⁾ og de senere forordninger, der
ændrer denne;

for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere
normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes

den repræsentative markedskurs, der er konstateret i refe-
renceperioden fra 8. juli 1993, for så vidt angår de
flydende valutaer;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved
terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for
tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overens-
stemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for
de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og
c), i forordning (EØF) nr. 1766/92, skal forhøjes, fastsættes
i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. juli 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 159 af 1. 7. 1993, s. 11.

BILAG

til Kommissionens forordning af 9. juli 1993 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.
	7	8	9	10
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 00	0	0	0	0
1001 90 91	0	1,91	1,91	1,11
1001 90 99	0	1,91	1,91	1,11
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 20	0	0	0	0
1003 00 80	0	0	0	0
1004 00 00	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	1,57	1,57	0
1102 10 00	0	0	0	0
1103 11 30	0	0	0	0
1103 11 50	0	0	0	0
1103 11 90	0	0	0	0

B. Malt

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.	4. term.
	7	8	9	10	11
1107 10 11	0	3,40	3,40	1,98	1,98
1107 10 19	0	2,54	2,54	1,48	1,48
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1839/93
af 9. juli 1993

om ændring af forordning (EØF) nr. 1198/93 og om forhøjelse til 1 500 000 tons af den løbende licitation med henblik på eksport af bageegnet blød hvede, som er i det franske interventionsorgans besiddelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1836/82 af 7. juli 1982 om procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 966/93⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1198/93⁽⁴⁾ blev der åbnet en løbende licitation med henblik på eksport af 1 000 000 tons bageegnet blød hvede, som er i det franske interventionsorgans besiddelse; den 1. juli 1993 meddelte Frankrig Kommissionen, at dets interventionsorgan har til hensigt at forhøje den i licitation med henblik på eksport udbudte mængde med 500 000 tons; den samlede mængde bageegnet blød hvede, der af dets interventionsorgan udbydes i licitation, bør derfor forhøjes til 1 500 000 tons;

som følge af den forhøjede licitationsmængde er det nødvendigt at ændre fortegnelsen over områder og lagermængder; bilag I til forordning (EØF) nr. 1198/93 bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1198/93 affattes således:

»Artikel 2

1. Licitationen omfatter maksimalt 1 500 000 tons bageegnet blød hvede med henblik på eksport til alle tredjelande. Afslutningen af toldformaliteterne ved eksporten skal ske i perioden 1. juli til 30. september 1993.
2. Oplagringsområderne for de 1 500 000 tons bageegnet blød hvede er anført i bilag I.*

Artikel 2

Bilag I til forordning (EØF) nr. 1198/93 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 202 af 9. 7. 1982, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. L 98 af 24. 4. 1993, s. 25.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 122 af 18. 5. 1993, s. 23.

*BILAG**BILAG I*

Oplagringssted	Mængde (tons)
Amiens	130 000
Bordeaux	35 000
Clermont-Ferrand	9 000
Châlons-sur-Marne	204 000
Dijon	51 000
Lille	187 000
Lyon	18 000
Nancy	5 000
Nantes	40 000
Orléans	510 000
Paris	65 000
Poitiers	135 000
Rennes	5 000
Rouen	58 000
Toulouse	48 000

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1840/93

af 8. juli 1993

om indstilling af fiskeri efter makrel fra fartøjer, som fører spansk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87
af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til
kontrol af fiskeri⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF)
nr. 3483/88⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 3919/92 af 20. december
1992 om fastsættelse for 1993 af de samlede tilladte
fangstmængder for visse fiskebestande og grupper af fiske-
bestande samt af visse betingelser for fiskeri af disse
fangstmængder⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF)
nr. 927/93⁽⁴⁾, fastsætter kvoter for makrel i 1993;for at overholde bestemmelserne om de kvantitative
begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det
nødvendigt, at Kommissionen ved en forordning fast-
sætter den dato, på hvilken de fangster, der er taget af
fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, må antages
at have opbrugt den tildelte kvote;ifølge de oplysninger, der er meddelt til Kommissionen,
har fangsterne af makrel i farvandene i ICES-område II
(undtagen EF-område), V b (EF-område), VI, VII,VIII a, b, d og e, XII og XIV taget af fartøjer, som fører
spansk flag eller er registreret i Spanien, nået den for 1993
tildelte kvote —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Fangsterne af makrel i farvandene i ICES-område II
(undtagen EF-område), V b (EF-område), VI, VII,
VIII a, b, d og e, XII og XIV fra fartøjer, der fører spansk
flag eller er registreret i Spanien, må antages at have
opbrugt den kvote, der er tildelt Spanien for 1993.Fiskeri efter makrel i farvandene i ICES-område II
(undtagen EF-område), V b (EF-område), VI, VII,
VIII a, b, d og e, XII og XIV, fra fartøjer, der fører spansk
flag eller er registreret i Spanien, er forbudt, ligesom
opbevaring om bord, omladning og landing af den
ovenfor nævnte bestand, fanget i disse farvande af de
nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 1993.

På Kommissionens vegne

Yannis PALEOKRASSAS

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 306 af 11. 11. 1988, s. 2.⁽³⁾ EFT nr. L 397 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 96 af 22. 4. 1993, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1841/93

af 8. juli 1993

om indstilling af fiskeri efter kulmule fra fartøjer, som fører belgisk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87
af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til
kontrol af fiskeri⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF)
nr. 3483/88⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 3919/92 af 20. december
1992 om fastsættelse for 1993 af de samlede tilladte
fangstmængder for visse fiskebestande og grupper af fiske-
bestande samt af visse betingelser for fiskeri af disse
fangstmængder⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF)
nr. 927/93⁽⁴⁾, fastsætter kvoter for kulmule i 1993;

for at overholde bestemmelserne om de kvantitative
begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det
nødvendigt, at Kommissionen ved en forordning fast-
sætter den dato, på hvilken de fangster, der er taget af
fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, må antages
at have opbrugt den tildelte kvote;

ifølge de oplysninger, der er meddelt til Kommissionen,
har fangsterne af kulmule i farvandene i ICES-område
VIII a, b, d og e taget af fartøjer, som fører belgisk flag

eller er registreret i Belgien, nået den for 1993 tildelte
kvote; Belgien har forbudt fiskeri efter denne bestand
med virkning fra den 27. juni 1993; det er derfor nødven-
digt at opretholde denne dato —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fangsterne af kulmule i farvandene i ICES-område
VIII a, b, d og e fra fartøjer, der fører belgisk flag eller er
registreret i Belgien, må antages at have opbrugt den
kvote, der er tildelt Belgien for 1993.

Fiskeri efter kulmule i farvandene i ICES-område
VIII a, b, d og e, fra fartøjer, der fører belgisk flag eller er
registreret i Belgien, er forbudt, ligesom opbevaring om
bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte
bestand, fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter
denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 27. juni 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 1993.

På Kommissionens vegne

Yannis PALEOKRASSAS

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 306 af 11. 11. 1988, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 397 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 96 af 22. 4. 1993, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1842/93

af 8. juli 1993

om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører portugisisk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87
af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til
kontrol af fiskeri⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF)
nr. 3483/88⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 3927/92 af 20. december
1992 om fastsættelse af fangstmulighederne for 1993 for
visse fiskebestande eller grupper af fiskebestande i det af
NAFO-konventionen regulerede område⁽³⁾, fastsætter
kvoter for torsk i 1993;

for at overholde bestemmelserne om de kvantitative
begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det
nødvendigt, at Kommissionen ved en forordning fast-
sætter den dato, på hvilken de fangster, der er taget af
fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, må antages
at have opbrugt den tildelte kvote;

ifølge de oplysninger, der er meddelt til Kommissionen,
har fangsterne af torsk i farvandene i NAFO område 3M,

taget af fartøjer, som fører portugisisk flag eller er regi-
streret i Portugal, nået den for 1993 tildelte kvote —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fangsterne af torsk i farvandene i NAFO område 3M fra
fartøjer, der fører portugisisk flag, eller er registreret i
Portugal, må antages at have opbrugt den kvote, der er
tildelt Portugal for 1993.

Fiskeri efter torsk i farvandene i NAFO område 3M fra
fartøjer, der fører portugisisk flag eller er registreret i
Portugal, er forbudt, ligesom opbevaring om bord, omlad-
ning og landing af den ovenfor nævnte bestand, fanget i
disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forord-
nings ikrafttrædelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 1993.

På Kommissionens vegne

Yannis PALEOKRASSAS

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 306 af 11. 11. 1988, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 397 af 31. 12. 1992, s. 67.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1843/93

af 8. juli 1993

om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører dansk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87
af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til
kontrol af fiskeri⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF)
nr. 3483/88⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 3919/92 af 20. december
1992 om fastsættelse for 1993 af de samlede tilladte
fangstmængder for visse fiskebestande og grupper af fiske-
bestande samt af visse betingelser for fiskeri af disse
fangstmængder⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF)
nr. 927/93⁽⁴⁾, fastsætter kvoter for torsk i 1993;

for at overholde bestemmelserne om de kvantitative
begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det
nødvendigt, at Kommissionen ved en forordning fast-
sætter den dato, på hvilken de fangster, der er taget af
fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, må antages
at have opbrugt den tildelte kvote;

ifølge de oplysninger, der er meddelt til Kommissionen,
har fangsterne af torsk i farvandene i ICES-område III b, c
og d (EF-område) taget af fartøjer, som fører dansk flag

eller er registreret i Danmark, nået den for 1993 tildelte
kvote; Danmark har forbudt fiskeri efter denne bestand
med virkning fra den 23. juni 1993; det er derfor nødven-
digt at opretholde denne dato —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fangsterne af torsk i farvandene i ICES-område III b, c og
d (EF-område) fra fartøjer, der fører dansk flag eller er
registreret i Danmark, må antages at have opbrugt den
kvote, der er tildelt Danmark for 1993.

Fiskeri efter torsk i farvandene i ICES-område III b, c og
d (EF-område), fra fartøjer, der fører dansk flag eller er
registreret i Danmark, er forbudt, ligesom opbevaring om
bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte
bestand, fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter
denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 23. juni 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 1993.

På Kommissionens vegne

Yannis PALEOKRASSAS

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 306 af 11. 11. 1988, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 397 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 96 af 22. 4. 1993, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1844/93

af 8. juli 1993

om indstilling af fiskeri efter tunge fra fartøjer, som fører belgisk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87
af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til
kontrol af fiskeri⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF)
nr. 3483/88⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 3919/92 af 20. december
1992 om fastsættelse for 1993 af de samlede tilladte
fangstmængder for visse fiskebestande og grupper af fiske-
bestande samt af visse betingelser for fiskeri af disse
fangstmængder⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF)
nr. 927/93⁽⁴⁾, fastsætter kvoter for tunge i 1993;for at overholde bestemmelserne om de kvantitative
begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det
nødvendigt, at Kommissionen ved en forordning fast-
sætter den dato, på hvilken de fangster, der er taget af
fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, må antages
at have opbrugt den tildelte kvote;ifølge de oplysninger, der er meddelt til Kommissionen,
har fangsterne af tunge i farvandene i ICES-område VII e
taget af fartøjer, som fører belgisk flag eller er registreret iBelgien, nået den for 1993 tildelte kvote; Belgien har
forbudt fiskeri efter denne bestand med virkning fra den
27. juni 1993; det er derfor nødvendigt at opretholde
denne dato —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Fangsterne af tunge i farvandene i ICES-område VII e fra
fartøjer, der fører belgisk flag eller er registreret i Belgien,
må antages at have opbrugt den kvote, der er tildelt
Belgien for 1993.Fiskeri efter tunge i farvandene i ICES-område VII e, fra
fartøjer, der fører belgisk flag eller er registreret i Belgien,
er forbudt, ligesom opbevaring om bord, omladning og
landing af den ovenfor nævnte bestand, fanget i disse
farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings
anvendelsesdato.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 27. juni 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 1993.

†
På Kommissionens vegne

Yannis PALEOKRASSAS

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 306 af 11. 11. 1988, s. 2.⁽³⁾ EFT nr. L 397 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 96 af 22. 4. 1993, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1845/93

af 9. juli 1993

om ændring af forordning (EØF) nr. 3567/92, for så vidt angår de individuelle lofter for retten til præmie for producenter på De Kanariske Øer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 af 25. september 1989 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 363/93⁽²⁾, særlig artikel 5b, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

De Kanariske Øer har kun været omfattet af den fælles landbrugspolitik bestemmelser siden den 1. juli 1992, herunder bestemmelserne om præmieordningen for moderfår; i artikel 12, stk. 5, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3567/92⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1199/93⁽⁴⁾, er det fastsat, at de individuelle lofter for retten til præmie for producenter på De Kanariske Øer fastlægges under hensyn til de præmier, der blev ydet for produktionsåret 1992; en række producenter har ikke indgivet præmieansøgning for 1992; for at afhjælpe dette forhold bør der tildeles præmierettigheder til producenter, som har ansøgt om præmie første gang i 1993, forudsat at de kan bevise, at de var fåre- og/eller gedekødsproducenter på De Kanariske Øer i 1992, og tildelingen skal ske uden overskridelse af det regionale loft, som er fastsat i artikel 12, stk. 5, litra a), i nævnte forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fåre- og Gedekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 12, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3567/92 indsættes som nyt stykke:

»I produktionsåret 1993 kan der, for så vidt antallet af præmierettigheder, der er tildelt i medfør af foregående afsnit, ligger under ovennævnte regionale loft, tildeles et antal præmierettigheder, der svarer til forskellen mellem disse to tal, til producenter, som har anmodet om præmie for første gang for produktionsåret 1993, og som over for myndighederne kan bevise, at de var fåre- og/eller gedekødsproducenter på De Kanariske Øer i 1992. Inden for ovennævnte forskel fastsættes der et individuelt loft pr. producent under hensyn til antallet af præmieberettigede dyr, for hvilke der er ansøgt om præmie for produktionsåret 1993, ligesom de i artikel 5a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3013/89 nævnte korrektionsfaktorer fastsættes.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendagedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra begyndelsen af produktionsåret 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 42 af 19. 2. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 362 af 10. 12. 1992, s. 41.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 122 af 18. 5. 1993, s. 26.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1846/93

af 9. juli 1993

om fastsættelse for medlemsstaterne for produktionsåret 1993 af det anslåede indkomstab, det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderfår og moderged og det andet forskud på dette præmiebeløb

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 af 25. september 1989 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 363/93⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽³⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3714/92⁽⁴⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 5, stk. 1 og 5, i forordning (EØF) nr. 3013/89 er det fastsat, at der ydes en præmie for at kompensere et eventuelt indkomstab for fårekødsproducenter og i visse områder for gedekødsproducenter; disse områder er fastlagt nærmere i bilag I til nævnte forordning og i artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1065/86 af 11. april 1986 om fastlæggelse af de bjergområder, i hvilken præmien til gedekødsproducenterne ydes⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3519/86⁽⁶⁾;

ifølge artikel 5, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 3013/89 anslås, for at muliggøre en forudbetaling til fåre- og gedekødsproducenter, det sandsynlige tab i forhold til den anslåede udvikling i markedspriserne;

i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3013/89 beregnes præmiebeløbet pr. moderfår for producenter af tunge lam ved at multiplicere det i nævnte artikel, stk. 1, andet afsnit, omhandlede indkomstab med en koefficient, der angiver den årlige gennemsnitlige produktion af kød af tunge lam pr. moderfår, udtrykt i 100 kg slagtet vægt; da der ikke foreligger fuldstændige EF-statistikker, har det endnu ikke været muligt at fastsætte koefficienten for 1993; indtil det sker, bør der anvendes en midlertidig koefficient; i henhold til nævnte forordnings artikel 5, stk. 3, fastsættes ligeledes præmiebe-

løbet pr. moderfår for producenter af lette lam og pr. moderged, til 80 % af præmien pr. moderfår for producenter af tunge lam;

i henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3013/89 skal præmien nedsættes med den virkning, som den koefficient, der omhandles i nævnte artikels stk. 2, har på basisprisen; denne koefficient er blevet fastsat til 7 % i samme forordnings artikel 8, stk. 4;

efter artikel 5, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 3013/89 fastsættes det halvårige forskud til 30 % af den anslåede præmie; efter artikel 4, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3007/84⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3204/92⁽⁸⁾, udbetales forskuddet kun, hvis beløbet er på 1 ECU og derover;

i henhold til forordning (EØF) nr. 1601/92 anvendes der særlig foranstaltninger til fordel for landbruget på De Kanariske Øer; foranstaltningerne indebærer, at der ydes en tillægspræmie til producenter af lette lam og til gedeproducenter på samme betingelser som dem, der er fastsat for ydelsen af den præmie, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3013/89; ifølge disse betingelser kan Spanien yde et forskud på nævnte tillægspræmie;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fåre- og Gedekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den anslåede forskel mellem basisprisen, nedsat med virkningen af den i artikel 8, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3013/89 fastsatte koefficient, og den forventede markedspris for produktionsåret 1993 er 139,232 ECU/100 kg.

Artikel 2

1. Det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderfår, udgør:

- Producenter af tunge lam: 22,277 ECU
- Producenter af lette lam: 17,822 ECU.

(1) EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.

(2) EFT nr. L 42 af 19. 2. 1993, s. 1.

(3) EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.

(4) EFT nr. L 378 af 23. 12. 1992, s. 23.

(5) EFT nr. L 97 af 12. 4. 1986, s. 25.

(6) EFT nr. L 325 af 20. 11. 1986, s. 17.

(7) EFT nr. L 283 af 27. 10. 1984, s. 28.

(8) EFT nr. L 319 af 4. 11. 1992, s. 7.

2. I medfør af artikel 5, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 3013/89 fastsættes det forskud, som medlemsstaterne bemyndiges til at udbetale til producenterne, til følgende beløb :

- Producenter af tunge lam : 6,683 ECU pr. moderfår
- Producenter af lette lam : 5,347 ECU pr. moderfår.

Artikel 3

1. Det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderged i de områder, der er fastlagt i bilag I til forordning (EØF) nr. 3013/89 og i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1065/86, er 17,822 ECU.

2. I medfør af artikel 5, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 3013/89 fastsættes det forskud, som medlemsstaterne bemyndiges til at udbetale til gedekødsproducenter i de i stk. 1 omhandlede områder, til 5,347 ECU pr. moderged.

Artikel 4

I medfør af artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1601/92 fastsættes forskuddet på tillægspræmien for produktionsåret 1992 til producenterne af lette lam og geder på De Kanariske Øer inden for de lofter og satser, der er fastsat i artikel 5, stk. 7, og artikel 5, stk. 8, andet afsnit, andet led, i forordning (EØF) nr. 3013/89, således :

- 1,336 ECU pr. moderfår for de i sidstnævnte forordnings artikel 5, stk. 3, omhandlede producenter
- 1,336 ECU pr. ged for de i sidstnævnte forordnings artikel 5, stk. 5, omhandlede producenter.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1847/93

af 9. juli 1993

om ændring af forordning (EØF) nr. 3201/90 om gennemførelsesbestemmelser for betegnelse og præsentation af vin og druemost

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1566/93⁽²⁾, særlig artikel 72, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 2392/89⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3897/91⁽⁴⁾, er der fastsat almindelige regler for betegnelse og præsentation af vin og druemost;Kommissionens forordning (EØF) nr. 3201/90⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3650/92⁽⁶⁾, indeholder i bilag IV listen over de navne på vinstoksorter, der kan anvendes til betegnelse for vin indført fra tredjelande; det vil være rimeligt at imødekomme en anmodning fra Australien om ændring af dette bilag;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag IV til forordning (EØF) nr. 3201/90, kapitel »4. AUSTRALIEN« indsættes følgende sortsnavne:

»4. AUSTRALIEN

Albillo

Aligoté

Alvarelhao

Aubun

Biancone

Boal

Canocazo

Carmenere

Dolcetto

Dourado

Counoise

Ehrenfelser

Farana

Flora

Furmint

Garganega

Gouais

Goyura

Graciano

Grignolino

Harslevelu

Kerner

Lambrusco

Macabeo

Malvasia

Melon

Meslier

Morio Muscat

Mourvedre

Muscat

Muscat Hamburg

Nebbiolo

Oeillade

Ondenc

Orange Muscat

Parellada

Pedro Ximenes

Picolit

Red Traminer

Refosco

Roussane

Sangiovese

Sauvignon Vert

Siegerrebe

Syrian

Tarrango

Terret Noir

Tinta Cao

Tinta Francisca

Tinta Mole

Touriga

Touriga Nacional

Ugni Blanc

Valdiguie

Viognier

Xarel-lo

Zweigeltrebe

Petit Meslier

Black Muscat

Irvine's White

Gewürztraminer

Sangiovese

Negra Mole

Trebiano

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 39.⁽³⁾ EFT nr. L 232 af 9. 8. 1989, s. 13.⁽⁴⁾ EFT nr. L 368 af 31. 12. 1991, s. 5.⁽⁵⁾ EFT nr. L 309 af 8. 11. 1990, s. 1.⁽⁶⁾ EFT nr. L 369 af 18. 12. 1992, s. 25.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1848/93

af 9. juli 1993

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 af 14. juli 1992 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler⁽¹⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

For at forordning (EØF) nr. 2082/92 kan blive anvendt ensartet, bør fristerne i forbindelse med registreringsproceduren præciseres;

under hensyntagen til at der er indbyrdes forskelle i retstilstanden i medlemsstaterne, kan det accepteres, at en indsigelsesmeddelelse i henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2082/92 indgives af en gruppe personer, der har interessefællesskab;

for at Kommissionen kan fastlægge det EF-symbol og den angivelse, der er nævnt i henholdsvis artikel 12 og 15 i forordning (EØF) nr. 2082/92, bør der tilvejebringes materiale, der kan danne grundlag for en udvælgelse;

der er tale om en ny EF-ordning, der efterkommer forbrugernes ønske om information om specifikke, traditionelle produkter; betydningen af EF-symbolet og angivelsen må forklares over for offentligheden, uden at producenterne og/eller forarbejdningsvirksomhederne dog fritages for selv at lave fremstød for deres produkter;

forordning (EØF) nr. 2082/92 er ikke til hinder for, at der eksisterer nationale certificeringsordninger for landbrugsprodukter og levnedsmidler; det bør tillades, at der i givet fald anvendes nationale symboler sammen med EF-symbolet i mærkningen og præsentationen af samt reklamer for de pågældende produkter;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Specificitetsattesteringer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den frist på seks måneder, der omhandles i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2082/92, regnes fra datoen

⁽¹⁾ EFT nr. L 208 af 24. 7. 1992, s. 9.

for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, jf. artikel 8, stk. 1, andet afsnit, i nævnte forordning.

2. Fristen består af følgende perioder:

— en periode på fem måneder, inden for hvilken enhver fysisk eller juridisk person, der kan godtgøre en berettiget interesse i registreringen, kan gøre indsigelse mod den påtænkte registrering, jf. artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2082/92

og

— en periode på én måned eller mere, forudsat at den i stk. 1 fastsatte frist overholdes, som medlemsstaternes myndigheder har til at videresende indsigelsen til Kommissionen.

Artikel 2

Hvad angår medlemsstatens myndigheders afsendelse indenfor de fastsatte frister af:

— den indsigelsesmeddelelse, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2082/92

— den indsigelsesmeddelelse og erklæring, der er omhandlet i artikel 11, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2082/92

gælder enten afsendelsesdatoen ifølge poststemplettet eller modtagelsesdatoen, hvis dokumenterne er afleveret direkte eller sendt pr. telex eller telefax til Kommissionen.

Artikel 3

Når en gruppe personer uden status som juridisk person, i national ret ligestilles med en juridisk person, kan denne gruppe gøre sig bekendt med ansøgningen efter artikel 8, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2082/92 og rejse indsigelse efter artikel 8, stk. 3, i nævnte forordning.

Artikel 4

1. Det EF-symbol, som er nævnt i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 2082/92 og den angivelse, der er nævnt i artikel 15 i samme forordning, fastlægges snarest efter proceduren i artikel 19 i forordningen.

2. I en periode på fem år efter nærværende forordnings ikrafttrædelsesdato træffer Kommissionen de fornødne informationsforanstaltninger, der dog ikke må bestå i støtte til producenterne og/eller forarbejdningsvirksomhederne, for at gøre offentligheden bekendt med betydningen af angivelsen og EF-symbolet.

Artikel 5

Samtidig anvendelse af EF-symbolet og nationale symboler er tilladt for landbrugsprodukter og levnedsmidler, der både opfylder kravene i forordning (EØF)

nr. 2082/92 og de nationale krav, som er relevante for disse produkter eller levnedsmidler.

Artikel 6

Efter den i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2082/92 omhandlede registrering drager medlemsstaternes myndigheder omsorg for, at enhver person kan gøre sig bekendt med varespecifikationen for det landbrugsprodukt eller det levnedsmiddel, der har været omfattet af registreringen.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft den 26. juli 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1849/93
af 9. juli 1993
om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
 FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
 Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾,
 senest ændret ved forordning (EØF) nr. 674/92 ⁽²⁾, særlig
 artikel 11, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
 nr. 833/87 af 23. marts 1987 om gennemførelsesbestem-
 melser til Rådets forordning (EØF) nr. 3877/86 om
 indførsel af langkornet, aromatisk ris af sorten Basmati,
 henhørende under KN-kode 1006 10, 1006 20

og 1006 30 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
 674/91 ⁽⁴⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtning:

Importafgifterne for ris og brudris er fastsat ved Kommis-
 sionens forordning (EØF) nr. 764/93 ⁽⁵⁾, senest ændret ved
 forordning (EØF) nr. 1685/93 ⁽⁶⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i
 forordning (EØF) nr. 1418/76 nævnte produkter fastsættes
 som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. juli 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
 medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.
⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 19. 3. 1992, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 80 af 24. 3. 1987, s. 20.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 75 af 21. 3. 1991, s. 29.
⁽⁵⁾ EFT nr. L 79 af 1. 4. 1993, s. 6.
⁽⁶⁾ EFT nr. L 159 af 1. 7. 1993, s. 20.

BILAG

til Kommissionens forordning af 9. juli 1993 om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris

(ECU/ton)

KN-kode	Importafgifter (%)		
	Ordningen i forordning (EØF) nr. 3877/86 (*)	AVS Bangladesh (¹)(²)(³)(⁴)	Tredjelande (undtagen AVS) (⁵)
1006 10 21	—	156,00	319,21
1006 10 23	—	173,71	354,62
1006 10 25	—	173,71	354,62
1006 10 27	265,97	173,71	354,62
1006 10 92	—	156,00	319,21
1006 10 94	—	173,71	354,62
1006 10 96	—	173,71	354,62
1006 10 98	265,97	173,71	354,62
1006 20 11	—	195,90	399,01
1006 20 13	—	218,03	443,27
1006 20 15	—	218,03	443,27
1006 20 17	332,45	218,03	443,27
1006 20 92	—	195,90	399,01
1006 20 94	—	218,03	443,27
1006 20 96	—	218,03	443,27
1006 20 98	332,45	218,03	443,27
1006 30 21	—	241,73	507,32
1006 30 23	—	312,91	649,60
1006 30 25	—	312,91	649,60
1006 30 27	487,20	312,91	649,60
1006 30 42	—	241,73	507,32
1006 30 44	—	312,91	649,60
1006 30 46	—	312,91	649,60
1006 30 48	487,20	312,91	649,60
1006 30 61	—	257,80	540,30
1006 30 63	—	335,84	696,38
1006 30 65	—	335,84	696,38
1006 30 67	522,29	335,84	696,38
1006 30 92	—	257,80	540,30
1006 30 94	—	335,84	696,38
1006 30 96	—	335,84	696,38
1006 30 98	522,29	335,84	696,38
1006 40 00	—	79,48	164,96

(*) Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artikel 12 og 13 i forordning (EØF) nr. 715/90.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i det oversøiske franske departement Réunion.

(3) Importafgiften for indførsel af ris til det oversøiske departement Réunion defineres i artikel 11a i forordning (EØF) nr. 1418/76.

(4) Importafgiften for ris, med undtagelse af brudris (KN-kode 1006 40 00) med oprindelse i Bangladesh anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3491/90 og (EØF) nr. 862/91.

(5) Importafgiften for langkornet, aromatisk ris af sorten Basmati anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3877/86 som ændret.

(6) Indførsel af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og områder er fritaget for importafgift i henhold til artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1850/93

af 9. juli 1993

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjesKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 674/92⁽²⁾, særlig
artikel 13, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris
skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning
(EØF) nr. 3862/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 1686/93⁽⁴⁾;de nuværende priser, herunder cif-priserne ved termins-
køb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tidengældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse
med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*De præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for
ris og brudris med oprindelse i tredjelande skal forhøjes,
fastsættes som angivet i bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 10. juli 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 19. 3. 1992, s. 7.⁽³⁾ EFT nr. L 390 af 31. 12. 1992, s. 86.⁽⁴⁾ EFT nr. L 159 af 1. 7. 1993, s. 22.

BILAG

til Kommissionens forordning af 9. juli 1993 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 7	1. term. 8	2. term. 9	3. term. 10
1006 10 21	0	0	0	—
1006 10 23	0	0	0	—
1006 10 25	0	0	0	—
1006 10 27	0	0	0	—
1006 10 92	0	0	0	—
1006 10 94	0	0	0	—
1006 10 96	0	0	0	—
1006 10 98	0	0	0	—
1006 20 11	0	0	0	—
1006 20 13	0	0	0	—
1006 20 15	0	0	0	—
1006 20 17	0	0	0	—
1006 20 92	0	0	0	—
1006 20 94	0	0	0	—
1006 20 96	0	0	0	—
1006 20 98	0	0	0	—
1006 30 21	0	0	0	—
1006 30 23	0	0	0	—
1006 30 25	0	0	0	—
1006 30 27	0	0	0	—
1006 30 42	0	0	0	—
1006 30 44	0	0	0	—
1006 30 46	0	0	0	—
1006 30 48	0	0	0	—
1006 30 61	0	0	0	—
1006 30 63	0	0	0	—
1006 30 65	0	0	0	—
1006 30 67	0	0	0	—
1006 30 92	0	0	0	—
1006 30 94	0	0	0	—
1006 30 96	0	0	0	—
1006 30 98	0	0	0	—
1006 40 00	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1851/93

af 9. juli 1993

om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 125/93⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af
9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 1490/93⁽⁴⁾, blev der
indledt opkøb ved licitation i medlemsstater eller områder
af en medlemsstat for visse kvalitetsgrupper;

anvendelsen af artikel 6, stk. 2, 3 og 4 i forordning (EØF)
nr. 805/68 samt nødvendigheden af at begrænse interven-

tion til de opkøb, der er nødvendige for at sikre en
rimelig markedsstøtte, fører på grundlag af de noteringer,
som Kommissionen har kendskab til, i overensstemmelse
med bilagene til nærværende forordning at ændre listen
over medlemsstater eller områder af en medlemsstat, hvor
licitationen indledes, samt af de kvalitetsgrupper, der kan
omfattes af interventionsopkøb —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 1627/89 erstattes med
bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. juli 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 18 af 27. 1. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 159 af 10. 6. 1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 147 af 18. 6. 1993, s. 18.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1)

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er, paragraphe 1

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1

In artikel 1, lid 1 bedoelde Lid-Staten of gebieden van een Lid-Staat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º

	Categoría A			Categoría C		
	U	R	O	U	R	O
Estados miembros o regiones de Estados miembros						
Medlemsstat eller region						
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats						
Κράτος μέλος ή περιοχές κρατών μελών						
Member States or regions of a Member State						
États membres ou régions d'États membres						
Stati membri o regioni di Stati membri						
Lid-Staat of gebied van een Lid-Staat						
Estados-membros ou regiões de Estados-membros						
Belgique	x	x				
Denmark		x	x			
Deutschland	x	x				
España	x	x				
France	x	x				x
Nederland		x				
Ireland				x	x	x
Great Britain				x		
Northern Ireland				x	x	

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1852/93

af 9. juli 1993

om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3391/92 af 23. november 1992 om åbning af et fællesskabstoldkontingent for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet henhørende under KN-kode 0201 og 0202 samt for produkter henhørende under KN-kode 0206 10 95 og 0206 29 91 (1993) (1), særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3633/92 af 16. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for de importordninger vedrørende oksekød, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3391/92 og (EØF) nr. 3393/92 (2) fastsættes det i artikel 7, at indgivelse af licensansøgninger og udstedelse af importlicenser for kød som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), sker i henhold til artikel 12 og 15 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2377/80 af 4. september 1980 om særlige gennemførelsesbestemmelser for oksekød (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3662/92 (4);

i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 3633/92 fastsættes det, at der i 1993 kan importeres 10 000 tons

fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet med oprindelse i og fra USA og Canada på særlige betingelser;

det skal bemærkes, at de licenser, der er fastsat ved denne forordning, dog kun kan anvendes i hele deres gyldighedsperiode med forbehold af de bestående ordninger på veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De mængder, som der er søgt om gennem importlicensansøgninger indgivet i perioden 1. til 5. juli 1993 vedrørende fersk, kølet og frosset oksekød af høj kvalitet som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 3633/92 imødekommes fuldstændigt.

2. Der kan i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EØF) nr. 2377/80 i løbet af de fem første dage af august 1993 indgives licensansøgninger for 5 740 tons.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. juli 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

(1) EFT nr. L 346 af 27. 11. 1992, s. 1.

(2) EFT nr. L 368 af 17. 12. 1992, s. 27.

(3) EFT nr. L 241 af 13. 9. 1980, s. 5.

(4) EFT nr. L 370 af 19. 12. 1992, s. 43.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1853/93

af 9. juli 1993

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for frugt og grønsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72
af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt
og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 638/93⁽²⁾, særlig artikel 30, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 30 i forordning (EØF) nr. 1035/72
kan forskellen mellem priserne i den internationale
handel og priserne inden for Fællesskabet på de produk-
ter, som er omtalt i nævnte artikel, udlignes ved en
eksportrestitution, i det omfang det er nødvendigt for at
skabe mulighed for en udførsel af økonomisk betydning;

i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF)
nr. 2518/69 af 9. december 1969 om fastsættelse af almin-
delige bestemmelser inden for frugt- og grønsagssektoren
vedrørende ydelse af eksportrestitutioner og kriterier for
fastsættelsen af restitutionsbeløbet⁽³⁾, ændret ved forord-
ning (EØF) nr. 2455/72⁽⁴⁾, skal restitutionerne fastsættes
under hensyntagen til situationen og den forventede
udvikling dels i frugt- og grønsagspriserne på Fællesska-
bets marked og i de disponible mængder, dels i priserne i
den internationale handel; der skal ligeledes tages hensyn
til de omkostninger, som er nævnt i litra b) i artiklen,
samt til den påtænkte udførsels økonomiske aspekt;

i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2518/69 fast-
sættes priserne på Fællesskabets marked under hensyn til
de priser, som viser sig at være de gunstigste med henblik
på udførsel; priserne i international handel fastsættes
under hensyn til de noteringer og priser, som er nævnt i
stk. 2 i artiklen;

situationen i den internationale handel eller de særlige
krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at diffe-
rentiere restitutionen for et bestemt produkt alt efter
dennes bestemmelsessted;

eksporten af tomater, friske citroner, friske søde appelsi-
ner, æbler, ferskener og nektariner, klasse ekstra, I og II,
ifølge de fælles kvalitetsnormer, druer til spisebrug, klasse

ekstra og I, mandler, hasselnødder samt valnødder med
skal kan for tiden have økonomisk betydning;

restitutionen for eksport af tomater til Sverige i perioden
fra 1. juli til 30. september 1993 bør ændres i medfør af
forpligtelsen, der er indgået med dette land i forbindelse
med aftalen af 1980⁽⁵⁾;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁶⁾ er der udstedt
forbud mod handel mellem Det Europæiske Økonomiske
Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien
(Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en
række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordnin-
gens artikel 2, 4, 5 og 7; der bør tages hensyn hertil ved
restitutionsfastsættelsen;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁷⁾
fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til
omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes
valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugs-
omregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betin-
gelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omreg-
ningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning
(EØF) nr. 1068/93⁽⁸⁾;

anvendelsen af ovennævnte bestemmelser på den nuvæ-
rende markedssituation og på dens forventede udvikling,
på noteringerne og priserne for frugt og grønsager inden
for Fællesskabet og i den internationale handel, fører til at
fastsætte restitutionerne som angivet i bilaget til denne
forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Frugt og Grønsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for frugt og grønsager fastsættes til
de beløb, der er anført i bilaget til nærværende forord-
ning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. juli 1993.

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 69 af 20. 3. 1993, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 318 af 18. 12. 1969, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 266 af 25. 11. 1972, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 194 af 28. 7. 1980, s. 12.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne
René STEICHEN
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 9. juli 1993 om fastsættelse af eksport restitutionerne for frugt og grønsager

<i>(ECU/100 kg netto)</i>			<i>(ECU/100 kg netto)</i>		
Produktkode	Restitutionsbestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)	Produktkode	Restitutionsbestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)
0702 00 10 100	04	4,50 (3)	0806 10 11 900	—	—
0702 00 10 900	—	—	0806 10 15 200	04	4,84
0702 00 90 100	04	4,50 (3)	0806 10 15 900	—	—
0702 00 90 900	—	—	0806 10 19 200	04	4,84
0802 12 90 000	04	9,67	0806 10 19 900	—	—
0802 21 00 000	04	11,30	0808 10 31 100	—	—
0802 22 00 000	04	21,80	0808 10 31 910	02	8,00
0802 31 00 000	04	14,00	0808 10 31 990	—	—
0805 10 11 200	01	11,00	0808 10 33 100	—	—
0805 10 11 900	—	—	0808 10 33 910	02	8,00
0805 10 15 200	01	11,00	0808 10 33 990	—	—
0805 10 15 900	—	—	0808 10 39 100	—	—
0805 10 19 200	01	11,00	0808 10 39 910	02	8,00
0805 10 19 900	—	—	0808 10 39 990	—	—
0805 10 21 200	01	11,00	0808 10 51 100	—	—
0805 10 21 900	—	—	0808 10 51 910	02	8,00
0805 10 25 200	01	11,00	0808 10 51 990	—	—
0805 10 25 900	—	—	0808 10 53 100	—	—
0805 10 29 200	01	11,00	0808 10 53 910	02	8,00
0805 10 29 900	—	—	0808 10 53 990	—	—
0805 10 31 200	01	11,00	0808 10 59 100	—	—
0805 10 31 900	—	—	0808 10 59 910	02	8,00
0805 10 35 200	01	11,00	0808 10 59 990	—	—
0805 10 35 900	—	—	0808 10 81 100	—	—
0805 10 39 200	01	11,00	0808 10 81 910	02	8,00
0805 10 39 900	—	—	0808 10 81 990	—	—
0805 10 41 200	01	11,00	0808 10 83 100	—	—
0805 10 41 900	—	—	0808 10 83 910	02	8,00
0805 10 45 200	01	11,00	0808 10 83 990	—	—
0805 10 45 900	—	—	0808 10 89 100	—	—
0805 10 49 200	01	11,00	0808 10 89 910	02	8,00
0805 10 49 900	—	—	0808 10 89 990	—	—
0805 20 50 100	—	—	0809 30 10 100	03	5,00
0805 20 50 900	—	—	0809 30 10 900	—	—
0805 30 10 100	04	13,50	0809 30 90 100	03	5,00
0805 30 10 900	—	—	0809 30 90 900	—	—
0806 10 11 200	04	4,84			

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Østrig, Schweiz, Finland, Sverige, Grønland, Norge, Island, Malta, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Albanien, Estland, Letland, Litauen, Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Georgien, Kasakhstan, Kirgistan, Moldavien, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan, Ukraine, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien og den tidligere jugoslaviske republik Makedonien

02 Sverige, Norge, Island, Østrig, Færøerne, Finland, Grønland, Malta, Syrien, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Albanien, Estland, Letland, Litauen, Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Georgien, Kasakhstan, Kirgistan, Moldavien, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan, Ukraine, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien, den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador, Colombia, lande og territorier i Afrika med undtagelse af Sydafrika, landene på Den Arabiske Halvø (Saudi-Arabien, Bahrain, Qatar, Oman, De Forenede Arabiske Emirater (Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm al Qaiwain, Ras al Khaimah og Fujairah), Kuwait og Yemen), Iran, Jordan, Hongkong, Singapore, Malaysia, Indonesien, Thailand og Taiwan

03 Alle bestemmelser, undtagen Schweiz og Østrig

04 Alle bestemmelser.

(2) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 990/93 overholdes.

(3) For udførsler til Sverige i perioden 1. juli til 30. september 1993 nedsættes restitutionsbeløbet til 1,16 ECU/100 kg.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1854/93

af 9. juli 1993

om justering af tilpasningsstøtten og tillægsstøtten til raffineringindustrien for sukker for produktionsåret 1993/94

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1548/
93⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 6, syvende led, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 9, stk. 4b, i forordning (EØF) nr. 1785/81
ydes der i produktionsåret 1993/94 som interventionsfor-
anstaltning en tilpasningsstøtte til raffineringindustrien
for præferencerårersukker i Fællesskabet på 0,08
ECU/100 kg sukker udtrykt som hvidt sukker; ifølge
samme bestemmelse ydes der i samme periode en tillægs-
støtte af samme størrelse for raffinering af rårørsukker, der
er produceret i de franske oversøiske departementer;i artikel 9, stk. 4b, fjerde afsnit i forordning (EØF)
nr. 1785/81 er det fastsat, at både tilpasningsstøtten og
tillægsstøtten kan justeres for et givet produktionsår,
navnlig under hensyntagen til størrelsen af den for det
pågældende produktionsår fastsatte lagerafgift; lageraf-
giften for produktionsåret 1993/94 er ved Kommissionens
forordning (EØF) nr. 1710/93⁽³⁾ fastsat til 3,50 ECU/100
kg hvidt sukker; dette beløb er større end det for produk-
tionsåret 1992/93 gældende beløb;imidlertid bør der for produktionsåret 1993/94 tages
hensyn til den justering af støtten, der allerede er foretaget
for produktionsårene 1990/91, 1991/92 og 1992/93 for at
neutralisere virkningerne af nedsættelserne af lagerafgif-
terne på fortjenstmarginen ved raffinering;disse foranstaltninger bør gennemføres med virkning fra
starten på produktionsåret 1993/94 den 1. juli 1993;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Den tilpasningsstøtte og den tillægsstøtte, der er
omhandlet i artikel 9, stk. 4b, henholdsvis andet og tredje
afsnit, i forordning (EØF) nr. 1785/81, fastsættes for
produktionsåret 1993/94 til 0,58 ECU/100 kg sukker
udtrykt som hvidt sukker.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.⁽²⁾ EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 10.⁽³⁾ EFT nr. L 159 af 1. 7. 1993, s. 83.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1855/93

af 9. juli 1993

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 1548/93⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
brugspolitik⁽³⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat
ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1695/93⁽⁴⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1821/93⁽⁵⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EØF) nr. 1695/93, på de oplysninger, som Kommis-

sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden
gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget
til denne forordning;

for at gøre det muligt, at afgiftsordningen kan fungere
normalt, bør der ved beregningen af afgifterne anvendes
den repræsentative markedskurs, der er konstateret i refe-
renceperioden fra 8. juli 1993, for så vidt angår de
flydende valutaer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af stan-
dardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. juli 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 159 af 1. 7. 1993, s. 40.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 166 af 8. 7. 1993, s. 29.

BILAG

til Kommissionens forordning af 9. juli 1993 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

KN-kode	Importafgiftsbeløb ⁽¹⁾
1701 11 10	34,27 ⁽¹⁾
1701 11 90	34,27 ⁽¹⁾
1701 12 10	34,27 ⁽¹⁾
1701 12 90	34,27 ⁽¹⁾
1701 91 00	43,09
1701 99 10	43,09
1701 99 90	43,09 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Dette beløb er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2 og 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 837/68.

⁽²⁾ Dette beløb gælder ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 også for sukker, der er fremstillet af hvidt sukker og råsukker, og som er tilsat andre stoffer end smagsstoffer eller farvestoffer.

⁽³⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. juni 1993

om importlicenser for varer inden for oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia

(93/390/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 715/90 af 5. marts 1990 om den ordning, der skal gælde for landbrugsprodukter og visse andre varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 444/92⁽²⁾, særlig artikel 27,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2377/80 af 4. september 1980 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3662/92⁽⁴⁾, særlig artikel 15, stk. 6, litra b), nr. i), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 715/90 åbnes der mulighed for udstedelse af importlicenser for produkter fra oksekødssektoren; indførslerne må imidlertid ikke overstige de mængder, som er fastsat for hvert af disse eksporterende tredjelande;

de licensansøgninger, der er indgivet i perioden fra den 1. til den 10. juni 1993, udtrykt som udbenet kød, i overens-

stemmelse med artikel 15, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 2377/80, overstiger for produkter med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia ikke de disponible mængder for disse lande; det er derfor muligt at udstede importlicenser for de mængder, der er anmodet om licens for;

de restmængder, for hvilke der kan ansøges om licenser fra den 1. juli 1993, bør fastsættes, uden at den samlede mængde på 52 100 tons overskrides;

det bør understreges, at denne beslutning ikke tilside-sætter bestemmelserne i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinær-politimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød og kødprodukter fra tredje-lande⁽⁵⁾, senest ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92⁽⁶⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Nedenstående medlemsstater udsteder den 21. juni 1993 importlicenser for produkter fra oksekødssektoren, udtrykt som udbenet kød, med oprindelse i visse stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet, for nedenstående mængder og oprindelseslande:

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 30. 3. 1990, s. 85.

⁽²⁾ EFT nr. L 52 af 27. 2. 1992, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 241 af 13. 9. 1980, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 370 af 19. 12. 1992, s. 43.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.

Forbundsrepublikken Tyskland:

- 840,00 tons med oprindelse i Botswana
- 30,00 tons med oprindelse i Madagaskar
- 395,00 tons med oprindelse i Zimbabwe
- 340,00 tons med oprindelse i Namibia

Den Hellske Republik:

- 45,00 tons med oprindelse i Madagaskar

Den Italienske Republik:

- 70,00 tons med oprindelse i Madagaskar

Kongeriget Nederlandene:

- 602,00 tons med oprindelse i Botswana
- 135,00 tons med oprindelse i Madagaskar

Det Forenede Kongerige:

- 1 710,00 tons med oprindelse i Botswana
- 127,00 tons med oprindelse i Swaziland
- 710,00 tons med oprindelse i Zimbabwe
- 530,00 tons med oprindelse i Namibia.

Artikel 2

Der kan i overensstemmelse med artikel 15, stk. 6, litra b), ii), i forordning (EØF) nr. 2377/80 indgives licensansøgninger i løbet af de ti første dage af juli 1993 for følgende mængder udbenet oksekød:

— Botswana:	10 991,00 tons
— Kenya:	142,00 tons
— Madagaskar:	6 861,70 tons
— Swaziland:	2 938,00 tons
— Zimbabwe:	4 161,90 tons
— Namibia:	9 813,00 tons.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juni 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 9. juli 1993

om justering for produktionsåret 1993/94 af tilpasningsstøtten til raffinering-
industrien i Portugal for råsukker, der indføres til Portugal med nedsat afgift fra
tredjelande

(Kun den portugisiske udgave er autentisk)

(93/391/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1548/
93⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 6, syvende led, og

ud fra følgende betragtninger :

Efter artikel 9, stk. 4c, i forordning (EØF) nr. 1785/81
ydes der i produktionsåret 1993/94 som interventions-
foranstaltning en tilpasningsstøtte til raffinering-
industrien for de mængder råsukker, der indføres til Portugal
med nedsat afgift i medfør af artikel 16a i forordning
(EØF) nr. 1785/81, som raffineres til hvidt sukker i Portu-
gal ; støtten er på 0,08 ECU/100 kg sukker udtrykt som
hvidt sukker for de mængder råsukker, der således
indføres til og raffineres i Portugal ; de mængder råsukker,
der indføres med nedsat afgift, er dem, der er omhandlet i
artikel 16a stk. 1 og 2, hvis indførelse med nedsat afgift er
godkendt for det pågældende produktionsår ;

i artikel 9, stk. 4c, tredje afsnit, i forordning (EØF)
nr. 1785/81 er det fastsat, at tilpasningsstøtten kan justeres
for et givet produktionsår, navnlig under hensyntagen til
størrelsen af den for det pågældende produktionsår fast-
satte lagerafgift ; selv om lagerafgiften ikke opkræves for
sukker, der indføres til Portugal med nedsat afgift, er den
i betragtning af mængden af dette raffinerede sukker dog
bestemmende for priserne på hele markedet for hvidt
sukker og derfor for de portugisiske raffinaderiers avance ;

lagerafgiften for produktionsåret 1993/94 blev ved
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1710/93⁽³⁾ fastsat
til 3,50 ECU/100 kg hvidt sukker ;

dette beløb er større end det for produktionsåret 1992/93
gældende beløb ;

imidlertid bør der for produktionsåret 1993/94 tages
hensyn til den justering af støtten, der allerede er foretaget
for produktionsårene 1990/91, 1991/92 og 1992/92, for at
neutralisere virkningerne af nedsættelserne af lagerafgif-
terne på fortjenstmarginen ved raffinering ;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for
Sukker —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Den i artikel 9, stk. 4c, andet afsnit, i forordning (EØF)
nr. 1785/81 omhandlede tilpasningsstøtte fastsættes for
produktionsåret 1993/94 til 0,58 ECU/100 kg sukker
udtrykt som hvidt sukker.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 159 af 1. 7. 1993, s. 83.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 9. juli 1993

om tilbagekaldelse af Rådets beslutning 93/358/EØF om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i direktiv 77/93/EØF for så vidt angår træ af nåletræer (Coniferales), bortset fra træ af Thuja L., Pinus L. og blandinger med Pinus L., med oprindelse i Canada

(93/392/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 93/19/EØF⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 3,

under henvisning til Rådets beslutning 93/358/EØF af 26. maj 1993 om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i direktiv 77/93/EØF for så vidt angår træ af nåletræer (Coniferales), bortset fra træ af Thuja L., Pinus L. og blandinger med Pinus L., med oprindelse i Canada⁽³⁾, særlig artikel 3, andet punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved beslutning 93/358/EØF blev medlemsstaterne bemyndiget til på visse betingelser at indrømme undtagelser fra nogle af de generelle regler i direktiv 77/93/EØF fra træ af nåletræer, bortset fra træ af Thuja, Pinus og blandinger med Pinus, med oprindelse i Canada;

ifølge betingelserne skal træet være fuldstændig fri for bark og fri for ormehuller, og det skal være ledsaget af et standardcertifikat, »Certificate of Debarking and Grub Hole Control«, som skal bekræfte, at kravene er opfyldt;

Det Forenede Kongerige har den 17. juni 1993 underrettet Kommissionen om to nylige tilfælde af påvisning af *Monochamus* spp (ikke-europæisk) på to forsendelser af henholdsvis grantræ og blandinger af grantræ og fyrretræ, begge med oprindelse i Quebec (Canada); selv om de to forsendelser var ledsaget af certifikater af ovennævnte type, indeholdt de bundter eller plader med ormehuller, og en af forsendelserne indeholdt ligeledes stykker med tilbageværende bark;

det kan derfor fastslås, at betingelserne for bemyndigelsen ikke er opfyldt;

ifølge bestemmelserne i den beslutning, ved hvilken bemyndigelsen blev givet, kan sidstnævnte tilbagekaldes inden den dato, den normalt udløber;

det bør dog tillades, at forsendelser, som allerede er på vej på det tidspunkt, denne beslutning træder i kraft, kan bringes ind i Fællesskabet, forudsat at der gennemføres en intensiveret kontrol ifølge artikel 12 i direktiv 77/93/EØF, og at det ved denne kontrol konstateres, at betingelserne for bemyndigelsen er opfyldt;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Bemyndigelsen i medfør af artikel 1 i beslutning 93/358/EØF tilbagekaldes.

2. Medlemsstaterne kan dog udnytte bemyndigelsen for forsendelser, der ikke er indskibet efter datoen for beslutningens meddelelse, og som ankommer til det af medlemsstaterne udpegede indgangssted til Fællesskabet inden den 15. august 1993, forudsat at hver forsendelse omhyggeligt kontrolleres efter artikel 12 i direktiv 77/93/EØF med bistand fra sagkyndige, jf. artikel 19a i nævnte direktiv, efter den heri fastsatte procedure, og at det ved denne kontrol konstateres, at betingelserne for bemyndigelsen er fuldstændigt opfyldt.

3. De i stk. 2 nævnte indgangssteder meddeles Kommissionen og alle de andre medlemsstater.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.

⁽²⁾ EFT nr. L 96 af 22. 4. 1993, s. 33.

⁽³⁾ EFT nr. L 148 af 19. 6. 1993, s. 37.